

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Vrijeme korizme

Naslovnica:
Prizor iz Judejske pustinje;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkic,
P. Jozo Župić

**Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:**
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
Konto Nr. 6498973
(BLZ: 750 903 00),
bei der LIGA Bank eG
IBAN:
DE03750903000006498973

Zadnja stranica:
Stepinčevo u HKM München;
snimila: A. Drmić

AKTUALNO

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI – SISAK 5.–6. SVIBNJA 2012.

Poziv sisačkog biskupa Vlade Košića

Dragi mladi prijatelji!

Dobro došli na Susret hrvatske katoličke mladeži u Sisku 2012.!

Radosno vas sve pozdravljam i širom otvorena srca očekujem na susretu, koji želi, kao i svi takvi susreti dosada, biti mjesto zajedništva, molitve i radosne manifestacije crkvenog života. Mladi, vi to znate, to je vama vlastito: otvorena srca susretati druge, graditi zajedništvo i pokazati u molitvi i druženju što je to Crkva. Svjesni da smo svi mi Crkva, da svi mi gradimo zajednicu Kristovih prijatelja i učenika, okupimo se oko riječi sv. Ivana apostola: „U svjetlosti hodimo!“ (1 Iv 1, 7) Uz izabrano geslo Susreta, na čemu zahvaljujem odboru na čelu s povjerenikom za pastoral mladih Sisačke biskupije vlč. Branimirom Koretićem, imamo i logo, u kojem je središnji lik uljanica iz Siska koja datira iz vremena sv. Kvirina, sisačkog biskupa i mučenika, tj. iz 4. stoljeća. Lik te svjetiljke ima Kristov anagram XP, kao i oris glave Jaganjca. Krist, „Jaganjac koji oduzima grijeha svijeta“ (Iv 1, 29), „Svjetlo je svijeta“ (Iv 8, 12). On je za sebe rekao: „Ja sam svjetlost svijeta. Tko ide za mnom, ne će hoditi u tami.“ (ib.) Mi smo kao i mnoštvo kršćana, sve od prvih početaka naše kršćanske povijesti, od sv. Kvirina i tolikih mučenika koji su dali život za Krista oni koji su pošli za Kristom. Krist je naše Svjetlo, da bismo i mi po njemu i zbog njega postali svjetlo. Pripremite se, dragi mladi prijatelji, draga mlada braćo i sestre, za Susret u Sisku. Pripremite se i uz pomoć ovih kateheza, za što zahvaljujem vjeroučiteljskom timu, na čelu sa s. Vesnom Lagetar i Gordanom Brkanac. Neka Kristovo svjetlo zasine u našim srcima, neka se odrazi i na našim licima i u cijelome našem životu! Bog nas sve ispunio svojim mirom i blagoslovio! Neka nas Susret hrvatske katoličke mladeži sve osposobi da još više svjedočimo u svojem životu kako je lijepo biti Kristov prijatelj!, kazao je u pozivu mladima mons. Vlado Košić.

Prijave za mlade iz svijeta i Hrvatskih katoličkih misija idći će preko tajništva Organizacijskog odbora SHKM Sisak 2012. Započinju 1. veljače i traju do 1. travnja. Svi mladi, odnosno predstavnici Hrvatskih katoličkih misija koji planiraju doći u Sisak mogu se javiti tajništvu Organizacijskog odbora na e-mail adresu prijave@mladish.hr, kako bi im mogle biti proslijedene daljnje upute. Obrazac za prijavu te okvirni program Susreta može se pronaći na mrežnim stranicama Ureda za pastoral mladih Sisačke biskupije (www.mladish.hr).

Okvirni program SHKM Sisak 2012.

Subota: 5. svibnja 2012.: Program dobrodošlice od 9 do 13 sati; Procesija 13–14 sati; Pretprogram 15–18 sati; svečano misno slavlje počinje u 18 sati, predvodi zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u zajedništvu sa svim hrvatskim biskupima i svećenicima. Propovijeda predsjednik Odbora HBK za mlade mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački.

Nedjelja 6. svibnja: doručak u obiteljima; druženje s obiteljima i mladima po župama; sudjelovanje na župnoj misi; program predstavljanja gostiju i domaćina; Zajednički ručak.

U OVOM BROJU

REGIONALNE SJEDNICE:

Doprinos
Hrvatske vrijed-
nostima EU

str.

6

HODOČAŠĆA:

Hrvati iz
Njemačke
u Isusovoj
domovini

str.

8

REPORTAŽA: HKM Regensburg

Misija ima
važnu ulogu

str.

10

CRKVENO OZRAČJE I ODNOSI

Crkva u službi ljubavi

Sveci su najbolji i u svakoj generaciji najautentičniji dio Crkve, istinski svjedoci njezine izvorne svetosti.

12

IZ CRKVE U SVIJETU

Ne zanemariti nijednog bolesnika

Papa Benedikt XVI. zauzeo se za sve fizički i duhovno bolesne u svijetu.

4

IZ CRKVE U DOMOVINI

Po uzorima Crkva hrabri svoj narod

U domovini i inozemstvu i ove je godine svečano proslavljeno Stepinčevo.

5

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT

Vjerujem u Boga ... (II)

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. Ivica Komadina: Kolosseum des 20. Jahrhunderts

13-14

Bl. Alojzije Stepinac je bio veliki domoljub koji se žrtvovao za svoju domovinu.

Stopama Isusa iz Nazareta

Blagdan bl. kardinala Alojzija Stepinca svečano je proslavljen u domovini i u svijetu. Tako je bilo i u Hrvatskoj katoličkoj zajednici u Aalenu, koja je svoga zaštitnika proslavila 12. veljače. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup mons. Vlado Košić. „Naš hrvatski narod diči se mnogim svecima. Imamo četiri sveca i više blaženika i slugu i službenica Božjih, koji su na putu da budu proglašeni blaženima ili svetima. Molimo se i za kardinala bl. Alojzija Stepinca da uskoro bude promaknut na najviši stupanj proglašenja, da bude kao svetac uzorom svima u Katoličkoj Crkvi. Naša hrvatska Crkva je mučenička i stoga naš blaženik predstavlja sve ono mučeništvo kroz povijest, koje su Hrvati morali podnositi braneći krst časn i slobodu zlatnu, boreći se ne samo za svoj opstanak na području na kojem 14 stoljeća žive, nego su tu branili i Europu od prodora s istoka i kršćanstvo od prodora islama“, kazao je mons. Košić dodavši kako je važno ljubiti domovinu i svoj narod u čemu je uzorom bl. Alojzije Stepinac.

„Imajte na pameti da je bl. Alojzije bio veliki domoljub i da se žrtvovao za svoju domovinu.“ I doista u tome je bl. Alojzije bio uzorom u jednom teškom vremenu, a ima li uopće lakih vremena. Svako je vrijeme na svoj način teško.

Započelo je korizmeno vrijeme, vrijeme dubljeg promišljanja o tajnama vjere, ali i vlastitom hodu i prolaznosti. Skupina hrvatskih hodočasnika iz Njemačke svoj je ovogodišnji korizmeni hod započela hodočašćem u Svetu Zemlju. Tako su oni u organizaciji Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus i Hrvatske katoličke zajednice iz Stuttgart-Bad Cannstatta, u suradnji s agencijom Ichtis travel iz Splita svoje hodočašće započeli pod geslom „Stopama Isusa iz Nazareta“. U sabranosti i molitvi pohodili su sveta mjesta na kojima je Gospodin Isus živio i djelovao, a u svoje molitve unieli su svoje sunarodnjake iz domovine i svijeta, svoju domovinsku i iseljenu Hrvatsku.

Svima blagoslovljeno korizmeno vrijeme! Urednik

Iz delegatove Poruke

Koloseum 20. stoljeća

Drage sestre i braćo!

Četrdeset-dnevno vrijeme korizme potiče nas na poseban način da razmišljamo o samima sebi, o vlastitim propustima i nedostacima. Vrijeme je to koje nama vjernicima uvijek iznova daje mogućnost za novi početak. Pa i onda kada je teško, kad nas pritišće nevolja, muka, križ. O križu razmišljamo upravo u korizmi više nego inače. Obavljamo pobožnost križnog puta prateći Isusa na njegovu križnom putu. On ide pred nama, mi za njim. Prvo On, njegov primjer, njegov križ. U jednoj od bivših sovjetskih republika, u Litvi, ima jedno brdo, Brdo Križeva kod grada Šiauliai. U Šiauliai, na mjestu gdje se nalazi Brdo Križeva, polovicom 19. stoljeća dogodilo se ukazanje. Za vrijeme I. i II. svjetskog rata porastao je broj hodočasnika, te je od križeva nastao brežuljak.

Hrvati su u svojoj novijoj povijesti posebno ponosni na Branimirov križ, kojega je replika izrađena 1979. u povodu početka slavlja XIII. stoljeća kršćanstva u Hrvata. Hrvatski zavjetni križ poseban je znak jubileja Branimirove godine. Zavjetni Branimirov križ, zavjetni križevi hrvatskih pomoraca i ribara, zavjetni križevi na krizanjima naših ulica diljem naše domovine, križevi u našim kućama, križevi koje nosimo na lančiću oko vrata, svi nas oni – poput onih milijun križeva na Brdu Križeva u Litvi – svednove podsjećaju na križ Gospodina našega Isusa Krista, koji je ondašnji rimski znak srama i osude na smrt učinio znakom pobjede i novog života. Neka nas i u ove korizmene dane pogled na Kristov križ trajno podsjeća da smo i mi, Njegovu učenici, pozvani na umiranje grijehu i na novost Života u Isusu Kristu! Vlk. Ivica Komadina, delegat

Ne zanemariti nijednog bolesnika

Papa se zauzeo za sve fizički i duhovno bolesne na svijetu.

Današnje društvo, u kojemu su medicina, posebno palijativna skrb, itekako unapredovali, a „eliksiri vječne mladosti“ i „beskrajno dugoga života“ na izuzetnoj su cijeni, ipak ne zna što bi sa svojim bolesnima i nemoćnima, ali niti sa svojom „bolešću“. S jedne je strane ta „bolest društva“ vidljiva u silnoj želji za pomlađivanjem, uljepšavanjem, olakšavanjem boli i patnje jedne skupine ljudi, a s druge je strane vidljiva u trajnome isključivanju i odbacivanju bolesnih i slabih, koji kao da su izgubili „pravo javnosti“ kako se o njima ne bi moralo razmišljati, jer već i promatranje patnje današnjem čovjeku više ne odgovara. Zato bi svaki čovjek trebao ozdraviti od svoje gube, to jest od svoje bolesti. Poručio je to više puta tijekom veljače, zauzimajući se za sve fizički i duhovno bolesne na svijetu, papa Benedikt XVI. Tako je u nedjelju 12. veljače, tumačeći biblijske tekstove u povodu Svjetskoga dana bolesnika pozvao na milosrđe prema svim ljudima. Crkva dan bolesnika slavi 11.

veljače, na blagdan Gospe Lurdske. Svojim ozdravljenjima Isus je ljude zapravo vraćao u društvo, jer su u njegovu doba, kao što je često slučaj i danas, bolesnici bili odbacivani i isključivani iz društva. Oni koji su bolovali od gube čak su imali i naziv „nečisti“, koji su morali izvikivati glasno kako im se nitko ne bi približio niti ih slučajno dodirnuo. No, Isus je prekršio tu zakonsku odredbu: dodirnuo je gubavca i ozdravio ga. No, nije ga ozdravio samo od fizičke bolesti, nego i od duhovnih tegoba jer je gubavcima bilo zabranjeno sudjelovati u bogoslužju, pa ih se i na taj način isključivalo iz odnosa s Bogom. Na taj je način Isus zapravo bolesnima vraćao život u punini, poručujući da im ga vraća Bog. Takvim svojim djelovanjem Isus nije ozdravljao samo pojedince, nego i cijelo društvo, potičući ga da prihvati drukčije i da se zauzme za slabe i nemoćne. Tako se u Isusovim gestama i riječima, poručio je Papa, zrcali zapravo cijela povijest spasenja, a u njemu je utjelovljena Božja volja da ozdravi svakoga čovjeka i da svakoga očisti od zla koje ga nagrđuje i uništava međuljudske

odnose. U dodiru Isusove ruke i gubavca razorena je svaka prepreka između Boga i ljudske nečistoće, između Svetoga i njegove suprotnosti, za sigurno ne da bi se zaniijekalo zlo i njegova negativna sila, nego da se pokaže da je Božja ljubav jača od svakoga zla, pa i onoga koje je razorno i strašno.

Sv. Franjo kao primjer

Sam je Isus na sebe uzeo ljudske bolesti, on je postao „gubavac“ da bi ljudi bili čisti, rekao je Papa i istaknuo da prekrasan „životni komentar“ na

Snimka: www.dalnicacrkva.org

ovo evanđelje vjernici mogu uočiti u poznatom iskustvu svetoga Franje Asiškoga. On je, naime, kada bi bio u grijehu osjećao neku „gorčinu“ promatrajući gubavce. No, Isus ga je pozvao da čini pokoru upravo tako da ode među njih i da bude prema njima milosrdan. Nakon toga, kada je odlazio od njih, u sebi je osjećao ne samo fizičku nego i duhovnu „slatkoću“. A to je bilo zato što je u gubavcima bio Isus. Kada se sveti Franjo teškom mukom približio jednome od njih, pa ga zagrlio, Isus ga je ozdravio od „njegove gube, to jest od oholosti i obratio ga na Božju ljubav. U tome je Kristova pobjeda, koja je naše duboko ozdravljenje i naše uskrnuće na novi život“, zaključio je Papa i vjernike pozvao na molitvu Majci Božjoj, koja je dan ranije, 11. veljače, proslavljena blagdanom Majke Božje Lurdske. Ona je sv. Bernardici predala poruku koja je i danas suvremena: poziv na molitvu i pokoru, pa je Papa sve pozvao: „Po svojoj majci Isus nam uvijek dolazi ususret da nas oslobodi svake bolesti tijela i duše. Dopustimo da nas dodirne i očisti, i budimo milosrdni prema našoj braći!“

Tisuće hodočasnika u ledenom Rimu

Unatoč snijegu, opasnoj poledici i velikoj hladnoći, Papi se na molitvi pridružilo više tisuća vjernika, među kojima su bili i hrvatski hodočasnici. „Radostno pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike! Vaše hodočašće u Rim i posjet grobovima apostola neka učvrsti vašu vjeru kako biste oduševljeno svjedočili kršćansku nadu i ljubili bližnje. Hvaljen Isus i Marija!“ Osim njih, Papa je pozdravio skupine hodočasnika iz cijeloga svijeta. Na mađarskom je skupini učenika istaknuo da je odgoj i obrazovanje u kršćanskom duhu danas veliki dar, ali i obveza za prenošenje vjere preko svjedočanstva. Poželjevši svima ugodan boravak u Vječnome gradu i ugodnu nedjelju Papa je zaključio: „Vidimo se sljedeću nedjelju bez snijega!“ Neuobičajeno oštro zimsko vrijeme sa snažnim snježnim padalinama prošloga je vikenda gotovo paraliziralo javni život u Rimu.

No, u međuvremenu se snijeg malo otopio, pa smrznuo, što je – prema izvještaju Kathpressa – dodatno otežalo život kako vozačima, tako i pješacima u talijanskome glavnom gradu. Unatoč tome, hodočasnici i dalje dolaze u Rim, što je bilo vidljivo i na audijenciji s Papom u srijedu 8. veljače. S nje je Sveti Otac, uputio apel zbog velikih i opasnih hladnoća u Europi, koje su odnijele više desetaka ljudskih života. „Posljednjih tjedana val hladnoće i smrzavanja obrušio se na neka europska područja, uzrokujući velike nevolje i ogromne štete, kao što znamo. Želim iskazati svoju blizinu stanovništvima pogođenima tako jakim nevremenom, dok pozivam na molitvu za žrtve i njihovu rodbinu. Istodobno potičem na solidarnost da se tim osobama koje su ovim tragičnim događajima stavljene na kušnju velikodušno pritekne u pomoć“, rekao je na kraju audijencije Papa koji je u nedjelju 12. veljače uputio snažan apel sirijskim vlastima, ali i svim sukobljenim stranama. „Hitno se mora odgovoriti na legitimne težnje različitih sastavnica nacije, kao i na očekivanja međunarodne zajednice koja je zabrinuta za opće dobro cijeloga društva i regije.“ M. K.

IZ CRKVE U DOMOVINI

Po uzorima Crkva hrabri svoj narod

U domovini i inozemstvu i ove je godine svečano proslavljeno Stepinčevo.

Diljem Crkve u Hrvata u petak 10. veljače proslavljeno je Stepinčevo. Središnja proslava bila u zagrebačkoj katedrali, u kojoj se nalazi blaženikov grob. Misno slavlje predvodio kardinal Josip Bozanić uz više od sto svećenika. Na slavlju je sudjelovao apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Robert Mario Cassari, pomoćni zagrebački biskupi Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski, generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije Enco Rodinis, generalni postulator za kauze beatifikacije i kanonizacije Zagrebačke nadbiskupije mons. Juraj Batelja, više redovničkih poglavara i brojni drugi svećenici. U propovijedi kardinal Bozanić povukao je paralelu između Stepinčevih poruka i poruka pape Benedikta XVI. Prigodom pohoda Hrvatskoj: „Zvučalo je kao da slušamo pozive kardinala Stepinca dok smo slušali Papine riječi na hipodromu: 'Drage obitelji, budite hrabre! Ne popuštajte tom sekulariziranom mentalitetu koji nudi suživot kao pripremu ili čak kao zamjenu za brak! Pokažite svojim životnim svjedočanstvom da je moguće ljubiti poput Krista.'"

Misno slavlje u župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u koncelebraciji s postulatorom Stepinčeve kauze dr. Jurjom Bateljom, mons. Lovrom Cindorjem, domaćinom župnikom Dragutinom Kučanom, karlovačko-goričkim arhidakonom Josipom Balobanom te tridesetak svećenika iz Hrvatske i Slovenije. U propovijedi je nadbiskup Barišić između ostalog kazao: „Proglašenjem blaženim kardinala Stepinca prepoznali smo u njegovom životu pobjedu istine nad laži i pobjedu ljubavi i opraštanja nad mržnjom. Zato, ukorijenjen u Božjoj ljubavi, blaženi Alojzije je naša memorija, odgojitelj i prorok ljubavi."

Molitva za ubijene fratre

Spomen misa i poseban program priređeni su za pobijene hercegovačke franjeve. U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo misnim slavljem završeni su u Širokom Brijegu drugi Dani pobijenih hercegovačkih franjevaca. Misu je predvodio široko-

briješki gvardijan fra Sretan Čurčić uz sumisništvo vicepostulatora fra Miljenka Stojića, fra Ljube Čuture, koji službuje na Kočerinu, te više svećenika iz širokobriješkog samostana. Umjesto propovijedi o. Čurčić je pročitao svjedočanstvo Emerane Kozine koje je sastavljeno 23. listopada 1945. u Mostaru radi rasvjetljavanja okolnosti ubojstva širokobrijeških fratara, koja je bila na službi od rujna 1944. do 8. veljače 1945. kao kuharica u samostanskoj kuhinji. O tome jesu li franjevci

Međusobna povezanost i solidarnost

Članovi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije održali su svoje XIV. redovno godišnje zajedničko zasjedanje u Nadbiskupskom ordinarijatu u Sarajevu. Predsjedali su mons. dr. Franjo Komarica, biskup banjolučki, i mons. dr. Marin Srakić, nadbiskup đakovačko-osječki, a sudjelovali su svi biskupi iz Bosne i Her-

Predvođeci misu u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima, kardinal Bozanić osvrnuo se na ono što su o blaženiku govorili pape

znali da će doći partizani, u njezinu svjedočenju između ostalog stoji: „U zadnje vrijeme sigurno su znali i govorili da će partizani doći na Široki Brijeg, ali su govorili: 'Mi nismo ništa krivi, pa što ćemo bježati.'"

Prigodni recital izveli su širokobriješki frašaši u spomen na 66 ubijenih franjevaca. Vicepostulatura je prije Dana pobijenih raspisala natječaj o temi pobijenih hercegovačkih franjevaca, na koji je pristiglo više literarnih, likovnih i drugih radova. Slavlje na je misa i priređena tribina u crkvi i samostanu Bezgrešnog začetca Blažene Djevice Marije u Zagrebu.

Proslava sv. Tripuna priređena je u nedjelju 5. veljače u Kotoru. Svečanu misu u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom splitsko-makarskim Marinom Barišićem i biskupom šibenskim Antom Ivasonom, predvodio je biskup kotorski mons. Ilija Janjić.

cegovine i 19 biskupa iz Republike Hrvatske. S osobitom pozornosti biskupi su razmotrili Pismo-Poruku od 14. siječnja 2012., koju im je uputio državni tajnik pape Benedikta XVI. kardinal Tarcisio Bertone. Biskupi Bosne i Hercegovine ponovno su uputili riječi zahvalnosti za sve akcije koje su pokrenuli biskupi Hrvatske sa svojim svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima kako bi pomogli članovima biskupijskih zajednica u BiH u dijelovima u kojima je stanje posebno teško. Spomenuli su da su iz svih biskupija u Hrvatskoj putem partnerstva pomagali obnovu razorenih župa u BiH te da su realizirane brojne plemenite akcije suradnjom biskupija, župa, Caritasa i drugih crkvenih institucija. Biskupi su razmišljali o načinima intenziviranja svoga zauzimanja za budućnost Crkve u Bosni i Hercegovini.

A.O.

NJEMAČKA: REGIONALNE SJEDNICE S DELEGATOM

Doprinos Hrvatske vrijednostima EU

Predavanje je održao mons. dr. Slađan Ćosić, tajnik Stalne misije Svete Stolice pri Vijeću Europe u Strasburgu.

Regionalne sjednice hrvatskih pastoralnih i socijalnih djelatnika iz Njemačke, na čelu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom, održane su 6. veljače za Bavarsku regiju u hotelu „Pöninger Hof“ u Poingu kod Münchena, vlasnika Hrvata Ive Sadrića, 7. veljače u Bruchsalu u HKM Srednji Baden za regije Baden-Württemberg I, Baden-Württemberg II, 8. veljače u Krefeldu za regiju Sjeverna Rajna i Vestfalija, 9. veljače u Hildesheimu za Sjevernu regiju te na blagdan bl. Alojzija Stepinca 10. veljače u Hanau za Rajnsko-majnsku regiju.

Na početku sjednica sudionike i sudionice, kojih se okupilo više od 130, pozdravio je delegat vlč. Komadina. Na sjednici u Poingu sudjelovali su konzul hrvatskog Generalnog konzula-

Sa sjednice u Poingu

riječ uputili su i predstavnici regija i voditelji misija i zajednica na čijim su se područjima održavale sjednice.

Aktualno predavanje pod nazivom „Doprinos Republike Hrvatske vrijednostima Europske Unije“ održao je mons. dr. Slađan Ćosić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, koji djeluje

čin ono što im je u tom trenutku bilo na raspolaganju. Niti bismo danas mogli tvrditi da je zahvaljujući upravo njihovoj domišljatosti i odvažnosti na Kontinentu mir očuvan, sloboda poštovana i solidarnost djelotvorna. Smatramo stoga da budućnost EU ovisi o tome koliko svaka generacija, dakle i naša, bu-

U Bruchsalu se okupilo više od 40 sudionika

ta u Münchenu Ante Jović i referent za dušobrižništvo u nadbiskupiji München-Freising prelat Josef Obermaier, na sjednici u Bruchsalu hrvatski generalni konzul iz Stuttgarta Ante Cicvarić, na sjednici u Krefeldu hrvatski generalni konzul iz Düsseldorfa Vjekoslav Križanec, na sjednici u Hildesheimu vlč. Alfons Berger, zadužen za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u toj biskupiji te na sjednici u Hanau generalni konzul BiH u Frankfurtu Nikica Džambo i mons. dr. Winfried Kurzschinkel, zadužen za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Fulda. Svi su oni uputili prigodnu riječ te su zahvalili hrvatskim pastoralnim i socijalnim djelatnicima na toj važnoj djelatnosti koju vrše u službi svojih sunarodnjaka. Prigodnu

kao tajnik Stalne misije Svete Stolice pri Vijeću Europe u Strasburgu. Predavač se u prvom dijelu osvrnuo na Schumanovu deklaraciju podsjetivši na početke ideje europske integracije, a također i na kasniji tijek aktivnosti vezanih za tu integraciju. U drugom dijelu je govorio o Republici Hrvatskoj u zajednici vrednota. „Čak i nakon 60-godišnjeg iskustva postojanja EU, velika većina europskog stanovništva, uključujući i hrvatsko, smatra da se radi tek o zajednici zajedničkih ustanova u kojoj moćniji iskorištavaju slabije i nameću svoju volju, ako ne milom onda odredbama Europskog suda pravde, dakle silom ili jednomnom demokracijom. Da su ondašnji politički lideri tako mislili, vjerojatno se nikad ne bi odvažili iskoristiti na najbolji mogući na-

de voljna vratiti se ad fontes, odnosno u vrijeme nastanka zajednice za ugljen i čelik. U svom prirodnom obliku, ugljen, koji je organskog podrijetla, uglavnom biljnog, i primarno se upotrebljava kao gorivo, predstavlja, na simboličan način, vrednote kao materija prima ujedinenja, koje se postupno uvlače u sve pore europskog društva i ustanove, doprinoseći da EU postane jaka poput čelika. Radi se o procesu, koji zahtijeva neprestano zalaganje kako svih država članica tako i svih državljana EU. To osobito vrijedi za kršćane, odnosno katolike, koji su većinsko stanovništvo u mnogim europskim državama. Nažalost, često se radi o anagrafskoj većini, čije se biti ili prisutnost tolerira, a sve češće odbacuje kao potpuno nehomogeno s

Sa sjednice u Krefeldu

kulturom modernog doba, to jest kulturom sekularizma, dok se njihova uvjerenja ne smatraju u skladu s trenutnim političkim načelima. Takav lom, koji prožima povijest EU, nije više moguće pripisati razlikama između dva oprečna shvaćanja uloge pojedinca u društvu ili pak različitim religijskim identitetima. Naime, unutar jedne države, biti katolik ili protestant nije osnovni razlog različitog pristupa sustavu vrednota, što je osobito očito u bikonfesionalnim državama. Visoki ili niski stupanj poštovanja i očuvanja vrednota ovisi ponajprije od stupnja vjerskog uvjerenja i pristajanja uz iste, kao i obrnuto. Kršćanin, odnosno katolik koji čvrsto usvoji nauk Crkve, općenito ima sustav vrednota i pristup

ruke i pravih vrednota nasuprot onih iluzornih", istaknuo je mons. Čosić.

„U prvim godinama nastanka sadašnje EU, papa Pavao VI. proročki je primijetio da „svijet trpi od nerazmišljanja“. „Ta tvrdnja — piše u naše doba papa Benedikt XVI. —, sadržava određenu činjeničnost, ali iznad svega i želju: naime, potreban je novi polet razmišljanja kako bismo bolje razumjeli posljedice obiteljske srodnosti svih ljudi.“ U trenutku kad Republika Hrvatska postaje punopravna članica EU, koja prolazi kroz razne krize od kojih je najveća kriza vrednota, za očekivati je da će Katolička Crkva u Republici Hrvatskoj i u cijeloj Europi, nastaviti iznositi pred hrvatskim ustanovama, a time i europskim, svoj stav o pitanjima

bio bi to veliki doprinos nastojanjima Svete Stolice pri svim međunarodnim organizacijama.“

Mons. Čosić je na kraju kazao: „U razmišljanje nas je uvela misao o sreći. Dolikuje stoga da ono i završi s mišlju o sreći ukomponiranoj u govor bl. Ivana Pavla II., velikog prijatelja naše Domovine, koji nam u trajnu baštinu ostavi slijedeće riječi: 'Jedan je vaš pjesnik napisao: 'Felix, qui semper vitae bene computat usum', to jest 'Sretan je onaj tko uvijek smišlja kako će dobro upotrijebiti život'. Odlučnu ulogu ima izbor pravih, a ne prividnih vrijednosti; izbor prave istine, a ne poluistina ili možda lažnih istina. Ne vjerujte onima koji vam obećavaju lagana rješenja. Bez žrtve se ne može sagraditi ništa veliko.' Nakon predavanja razvila se plodna diskusija tijekom koje su sudionici uz optimistička gledanja na ulazak Republike Hrvatske u EU, izraživali i svoje strahove.

Delegat vlč. Komadina je govoreći o pastoralnim aktivnostima na razini Njemačke istaknuo kako je u planu održavanje susreta hrvatskih studenata koji studiraju u Njemačkoj, a bilo je govora i o drugim aktivnostima hrvatskih katoličkih misija i zajednica na općoj razini. Između ostalog sudionici su upoznati i sa Susretom hrvatske katoličke mladeži, koji će se održati 5. i 6. svibnja u Sisku te su potaknuti da potiču mlade Hrvate i Hrvate iz Njemačke da u što većem broju sudjeluju na tom susretu.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Sudionici iz Sjeverne regije okupili su se u Hildesheimu

istima posvema različiti od jednog uvjerenog agnostika. Zvuči tim više aktualan poziv svim stanovnicima Republike Hrvatske, osobito katolicima da daju svoj doprinos očuvanju i razvoju vrednota u Domovini kao i unutar EU. Uspjeh tog doprinosa ovisit će o stupnju posjedovanja mnogih kvaliteta, među kojima su tri neizostavne. To su: kompetencija, koja uključuje intelektualnu radoznalost ne samo u pitanjima vjere nego i socijalne problematike i kulture općenito, potrebna za iznalaženje razumskih rješenja potkrijepljenih naukom Crkve; ponos i smionost za suočiti se s izazovima svih „izma“, što je preduvjet da se u EU ne osjećamo zaostalijsima u odnosu na druga mišljenja i politike; pregalaštvo u promicanju kršćanske po-

koja se izravno tiču njezinog poslanja kao i dobra cijelog društva. Takav pozitivan pristup bit će znak podrške Crkvi u drugim državama članicama, osobito u onima gdje su ideologije prisutnije ili je teže očuvati i promicati kršćanska načela i vrednote. Svakako,

Sudionici Rajnsko-majnske regije u Hanau

MAIN-TAUNUS/HOCHTAUNUS – STUTTGART – BAD CANNSTATT

Hrvati iz Njemačke u Isusovoj domovini

Stopama Isusa iz Nazareta – bilo je geslo hodočašća više od sto dvadeset hrvatskih hodočašnika iz Njemačke koje su organizirali župnik Hrvatske katoličke župe (HKZ) Main-Taunus/Hochtaunus sa sjedištem u Kelkheimu fra Marinko Vukman i voditelj Hrvatske katoličke zajednice (HKZ) iz Stuttgart-Bad Cannstatta fra Jure Zebić, u suradnji s agencijom Ichtis travel iz Splita. Hodočasnička skupina iz HKZ Stuttgart-Bad Cannstatta hodočastila je u Svetu Zemlju od 18. do 25. veljače, a skupina iz Main-Taunus/Hochtaunus od 19. do 26. veljače. Na hodočašću su zajedno sudjelovali, a stručno su ih vodili dr. fra Domagoj Runje, fra Miroslav Modrić i predstavnica Ichtis travela Nataša Bulić. U hodočašću je sudjelovao i dr. fra Ante Akrap te dakon iz Giessena Mato Valjan. Na hodočašću su se kratko susreli i sa skupinom hrvatskih hodočašnika iz Hrvatske katoličke misije Koblenz pod vodstvom vlč. Stjepana Zadravca, a susretali su i više hodočasničkih skupina iz domovine, te više hrvatskih svećenika i studenata koji žive u Svetoj Zemlji. Među hodočasnicima bile su i redovnice s. Auksilija Milić, s. Estera Marijić, s. Ruža Kasalo, s. Bernardeta Janja Tomić i s. Mirjana Tikvić.

Hodočašnici na Genezaretskom jezeru

Prvo odredište hodočašća bio je Nazaret gdje su se zadržali u molitvi u bazilici Navještenja, crkvi sv. Josipa, Gospinu izvoru. Misno slavlje služeno je u križarskoj kapeli sestara od Nazareta. Tijekom hodočašća pobožno i sabrano hodočašnici su pratili Isusov hod u Kani Galilejskoj u kojoj su bračni parovi obnovili svoja bračna obećanja, u Tiberijadi su pohodili svetište

Umnažanja kruhova – Tabgha, crkvu Petrova prvenstva, Kafarnaum, Brdo blaženstava, gdje je na otvorenom služeno misno slavlje, a u večernjim su se satima brodom vozili Genezaretskim jezerom. Hodočastili su i na brdo Tabor gdje je u crkvi Isusova Preobraženja krovna konstrukcija od slavonske hrastovine dar grofa Eltza. Tu je služeno i misno slavlje. Posjetili su i Jerihon. Na putu u Jeruzalem u Ain Karimu pohodili su crkvu Marijina pohađenja i crkvu sv. Ivana Krstitelja. Na putu u Betlehem zadržali su se na Pastirskom polju gdje je služeno misno slavlje. S posebnim su osjećanjima hodočastili u Betlehem, gdje su bili u špilji Mlijeke, špilji sv. Jeronima, crkvi sv. Katarine te bazilici i špilji Isusova rođenja. U Jeruzalemu su molili na Maslinskoj gori – mjestu Isusova uzašašća, crkvi Očenaša, a tijekom hodočašća bili su i u kapeli Gospodin je plakao, crkvi Gospina groba, Getsemanskom vrtu i bazilici Isusove agonije, gdje je bio i sat klanjanja.

Hodočašnici su duboko doživjeli mjesto Isusove muke i ukopa u bazilici sv. Groba u Jeruzalemu, a posjetili su i židovsku četvrt i Zid plača, crkvu sv. Ane, Stjepanova vrata, kapelu Bičevanja, kapelu osude. Imali su prigodu moliti križni put ulicama Jeruzalema kuda je Isus nosio križ. Tijekom hodočašća bili su i u judejskoj pusti-

Ispred bazilike sv. Groba u Jeruzalemu

Ispred bazilike Isusova rođenja u Betlehemu

nji, gdje je Isus bio kušan, a tu je služeno i misno slavlje. Na rijeci Jordanu obnovili su krsna obećanja, a imali su prigodu i okupati se u Mrtvom moru. Posjetili su i Kumran gdje su pronađeni Mrtvomorski spisi. U Jeruzalemu su hodočastili na kršćanski Sion, a pohodili su crkvu Gospina usnuća, dvoranu Posljednje večere, a duže su se zadržali na mjestu Petrova plača u crkvi Svetoga Petra od Pijetlova pjeva. Na povratku u zračnu luku u Ben Gurion u Tel Avivu pohodili su Emaus gdje je služeno misno slavlje.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Na postaji
križnoga puta iznad
bazilike sv. Groba
u Jeruzalemu

Ispred bazilike na Brdu
blaženstava iznad
Genezaretskog jezera

HKM REGENSBURG

Misija ima važnu ulogu

Hrvatska katolička misija Regensburg osnovana je 1. prosinca 1969. godine, a broji oko 2000 vjernika. S misijom je bliže povezano oko 500 vjernika.

Hrvatska katolička misija Regensburg (Grünes Gässchen 4, 93047 Regensburg, tel.: 0941 55775, fax: 0941 89453860, E-mail: antonac@web.de) osnovana je 1. prosinca 1969. godine, a broji oko 2000 vjernika. Od toga je broja s misijom bliže povezano oko 500 vjernika. Prvi voditelj misije bio je karmelićanin o. Drago Marić, koji je u misiji djelovao 14 godina. Naslijedio ga je 1. prosinca 1983. današnji voditelj misije svećenik Zagrebačke nadbiskupije vlč. Josip Antonac.

Od 1970. u crkvi Sv. Pija V. pape

Misa se nedjeljom i blagdanom slavi u 11 sati u bolničkoj crkvi Sv. Pija V. pape na adresi Prüfeningerstrasse 86 u Regensburgu. U bolnici djeluju Milosrdna braća. Osnovao ih je sv. Ivan od Boga, a priznao ih je papa Pio V., kojemu je ujedno i posvećena ta crkva. Hrvati slave misu u toj crkvi od siječnja 1970. godine. Inače, misija se prostire na području cijele biskupije Regensburg. Misa se prigodno slavi petkom u crkvi Sv. Emmerama u Regensburgu. Jednom mjesečno se misa slavi u Weidenu i.d.OPf., u crkvi Srca Isusova. Povremeno se misa slavi

u crkvi Sv. Petra u Straubingu, u crkvi Sv. Martina u Deggendorfu, u crkvi Sv. Petra u Geiselhöringu, a također i u crkvi Sv. Salvatora u Mainburgu. U misiji postoje i misijske prostorije koje nose naziv Hrvatski dom, a nalaze se na adresi Am Singrün 5 u Regensburgu. Prostriru se na oko 150 m kvadratnih i zadovoljavaju misijske potrebe. Ljudi se rado okupljaju u Hrvatskom domu, kojeg vodi Vinko Ficović.

Voditelj misije odlazi u posjet bolesnicima. Djeca vjeronauk pohađaju u njemačkim župama. Prije su se u misiji organizirala slavlja prve pričesti i potvrde dok je djelovala pastoralna suradnica pok. s. Miroslava Marijanović, članica družbe Klanjateljice Krvi Kristove. Ona je u misiji djelovala od 1969. do 2004. godine. Još prije njezinog odlaska, 1998. godine, vlč. Antonac zauzeo se za namještanje novog pastoralnog suradnika, ali biskupija je to odbila, upućujući na veću suradnju vjernika u pastoralnom djelovanju.

Hrvatsko hodočašće u Altötting

Vjernici iz misije rado hodočaste u poznato bavarsko marijansko svetište Altötting. Hodočašće Hrvata iz Ba-

Voditelj misije vlč. Josip Antonac

varske u to drago marijansko svetište započelo je za o. Drage Marića 1974. godine. Već 1975. godine hodočašće su nastavili organizirati splitski franjevci iz HKM München do 1995. godine, dakako u suradnji s drugim misijama. Od 1996. hodočašće organizira HKM Regensburg na čelu s voditeljem misije vlč. Antonom. U organizaciji hodočašća sudjeluju i drugi. Pastoralni suradnik iz Rosenheima Mirko Kapetanović svira, a past. suradnik iz Traunreuta Josip Vrdoljak animira pjevanje. Predstavnik regije uputi prigodnu riječ. Ove godine bit će to fra Boris Čarić, voditelj HKM München. Ovo je hodočašće ujedno i najvažniji zajednički susret hrvatskih katoličkih misija u Bavarskoj. Ove godine bit će to 39. put, u nedjelju 24. lipnja. Na razini regije organizira se i susret ministranata. Ove će se godine ministranti na svom susretu okupiti 1. svibnja u Augsburgu. Prošle je godine susret bio u Rosenheimu. Misije međusobno njeguju dobru suradnju. Regensburgu je najbliža hrvatska misija u Ingolstadtu (75 km), koju vodi salezijanac don Niko Šošić.

Misija Regensburg organizira i vozačašće u Trasching nedaleko od češke granice. Dosad je organizirano 26 vozačašća. Uz misu, priređuje se blagos-

Vjernici rado sudjeluju u misnim slavljinama

lov automobila i zajednički objed. To je samo za misiju Regensburg. Ove će se godine vozačašće organizirati 8. srpnja, dakle dva tjedna nakon hrvatskog hodočašća u Altötting. U korizmi se nedjeljom prije mise održava pobožnost križnoga puta. U misiji djeluje i Katholische Arbeitnehmer-Bewegung (KAB), kojega je predstojnik vlč. Antonac, a on ga je osnovao u misiji 1989. godine. Misijski ogranač tog društva broji oko 40 članova. Predsjednik je Ilija Lijović, a predsjednica Nevenka Duždević. Članovi se povremeno sastaju, a priređuju se i predavanja. Članovima se pruža pravna pomoć u socijalnim i radnim pitanjima.

Kvalitetna suradnja s vjernicima

Voditelj misije vlč. Antonac povremeno posjeti hrvatske zatvorenike u zatvoru u Straubingu. Koliko je pos-

Na misijskim misnim slavljenjima orgulje svira Robert Lijović

totak stranaca u Njemačkoj, toliki ih je postotak i u zatvoru, ali oko osamdeset posto zatvorenika ponovo se vraća u zatvor, ističe vlč. Antonac.

Na misijskim misnim slavljenjima orgulje svira Robert Lijović od 1. listopada 2000. godine. U misiji se okuplja manja skupina ministranata. Tu su i čitači na misi. Od velike su pomoći u misiji Ilija Lijović i njegova supruga Darinka. Također je aktivan i socijalni radnik Josip Smoljo sa suprugom. Ana Marić predmoli krunicu u listopadu. U misiji je također aktivan dr. Ivan Galesić, koji je u Regensburg došao prije deset godina. Oženjen je i otac četiri djevojčice. Aktivan je i u Hrvatskom svjetskom kongresu. Radi u istraživačkom centru „Osram“ u Re-

Crkva sv. Pija pape u Regensburgu u kojoj se Hrvati okupljaju na misna slavlja

gensburgu. U misiji je aktivan i učitelj hrvatske nastave Pavo Kovačević. Inače je prof. povijesti i zemljopisa. S hrvatskom nastavom pokriva Regensburg, Straubing, Landshut i Freising. Nastavu pohađa oko 70-ero učenika i učenika.

Pred brojnim izazovima

Misija je imala važnu ulogu poglavito na početku kad su naši ljudi dolazili u ove krajeve. I danas je nje-

ma u Passau dekretom imenovan fra Niko Stjepanović, član franjevačke provincije Bosne Srebrene. On je namješten na njemačkoj župi Unterigelbach u biskupiji Passau, ali za Hrvate slavi misu nedjeljom i blagdanom u 12 sati u kapeli Sv. Andreasa u Passau, u dvorištu katedrale. Fra Niki u pastoralu povremeno pomaže i hrvatski svećenik na njemačkoj župi u Malgersdorfu vlč. Josip Vidić. Vlč. Vidić je u Passau među Hrvatima osnovao i KAB, i to nekoliko godina na-

Lijepo je moliti na hrvatskom jeziku

zina uloga velika, ali se sve više suočavamo s brojnim problemima i izazovima. Problem je i naših starijih vjernika koji, kad odu u mirovinu, manje se okupljaju u misiji, istaknuo je vlč. Antonac. Prva generacija polako ide prema svom zalazu. Da je 1998. godine bilo moguće u misiji namjestiti mlađeg pastoralnog suradnika, sigurno bi situacija bila puno bolja. Kad sam došao u Regensburg, bilo je predviđeno da vodim brigu i o Hrvatima na području biskupije Passau (biskupija Passau jedina je biskupija u Zapadnoj Njemačkoj u kojoj nema hrvatske katoličke misije). U početku je tako i bilo. Počeo sam djelovati bez dekreta od 1985. do 1999. Tada je za pastoralnu brigu o Hrvatima

kon što je osnovan u Regensburgu. U Burghausenu u biskupiji Passau misu povremeno subotom slavi fra Mogoimir Kikić, voditelj HKM Traunreut. Na području biskupije Passau u dva umirovljenička doma djeluju hrvatske redovnice: u Hengersbergu Kćeri Milosrda trećeg reda Sv. Franje, a u Burghausenu Služavke Malog Isusa.

Misija će i dalje ispunjati svoju ulogu, ako naši ljudi budu imali potrebu za misom na svom hrvatskom jeziku. Dobro bi bilo da se i mladi okupljaju u većem broju, ali to nije problem samo u ovoj misiji. Ako me zdravlje posluži, ostao bih voditi ovu zajednicu i nakon moje 65. godine, kazao je vlč. Antonac.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Piše:
dr. Anton
Tamarut

Crkva u službi ljubavi

Sveci su najbolji i u svakoj generaciji najautentičniji dio Crkve, istinski svjedoci njezine izvorne svetosti.

Crkva je složena stvarnost sastavljena od ljudskog i božanskog elementa koji se ne mogu jedan od drugoga odijeliti. Ona se po takvom sastavu bitno razlikuje od svake druge povijesne i društvene institucije. Ona je istodobno „društvo opskrbljeno hijerarhijskim organima i otajstveno Kristovo tijelo, vidljivi zbor i duhovna zajednica“ (LG 8). No, ono što se ne smije razdvajati, ne znači da se ne smije i razlikovati. Ako se dakle ljudsko i božansko u Crkvi uvijek treba promatrati u nerazdjeljivu jedinstvu, ne znači da božansko u tom jedinstvu ne treba razlikovati od ljudskog, vidljivo od nevidljivog, duhovno od materijalnog. Složenu stvarnost Crkve dogmatska konstitucija o Crkvi Drugoga vatikanskoga koncila *Lumen gentium* (Svjetlo naroda) zbog znatne analogije uspoređuje s otajstvom utjelovljene Riječi. U prvom se poglavlju, koje razmatra otajstvo Crkve, među ostalim kaže: „Kao što uzeta narav božanskoj Riječi služi kao s njome narazrješivo sjedinjen živi organ spasenja, tako na sličan način društveni organizam Crkve služi Kristovu Duhu, koji ga oživljuje, za rast tijela (usp. Ef 4, 16)“ (LG 8).

Krist predstavlja Oca

No tu odmah treba napomenuti sljedeće: Kada se za Crkvu u analogiji s Kristom kaže da je otajstvo ili sakrament treba se sjetiti kako u katoličkoj teologiji analogija nije sinonim jednakosti ili čak identiteta, nego označava sličnost koja je istodobno praćena većom različitošću. U analogiji o kojoj govori *Lumen gentium* različitost se sastoji u činjenici što između božanske Riječi i Isusove ljudske naravi postoji odnos hipostatske unije. Takav međutim odnos ne postoji između Duha i Crkve. Duh ne djeluje preko pojedinačne i konkretne ljudske naravi, kao što Logos djeluje u Kristu, nego preko društvenog organizma, preko Crkve, tj. preko raznolikosti osoba čija je raspoloživost za su-

radnju veoma različita i u mnogima nedostatna. Dakle, ne smijemo i ne možemo tvrditi da Crkva predstavlja Krista tako kako što Krist predstavlja Oca. Krist je potpuno ispunjen Bogom, dok je Crkva mješavina milosti i grijeha. Stoga se i govori u istom dokumentu Koncila o njenoj „nesavršenoj svetosti“: „Dok ne nastanu novo nebo i nova zemlja u kojima će obi-

Svetački proročki život, inventivna, stvaralačka i hrabra ljubav najtvrdja je brana i najučinkovitiji lijek protiv životnog konformizma i učmalosti kojima je izložena Crkva kao povijesna i društvena veličina, slično kao što su i druge svjetovne institucije nemotivirane Duhom u opasnosti da se u strahu od obnove, kvalitativnih pomaka i promijena kompromitiraju i pretvore u svoju suprotnost.

tavati pravednost (usp. 2Pt 3, 13), putujuća Crkva u svojim sakramentima i ustanovama, koje pripadaju ovom vremenu, nosi obličje prolaznog svijeta te sama boravi među stvorovima koji sve dosad uzdišu i trpe porođajne boli te očekuju objavljivanje djece Božje (usp. Rim 8, 19-22)“ (LG 48).

Crkva je kao vidljiva i društveno organizirana institucija u službi Kristove otajstvene, stvarne i djelatne prisutnosti u svijetu. Ono što je u njoj vanjsko, materijalno i vremenito treba prvotno biti u službi unutarnjeg, duhovnog i vječnog života. Kristov život, njegova ljubav i žrtva u snazi Duha Svetoga trebaju u društvenom organizmu Crkve imati svoje povijesno, vidljivo i opipljivo tijelo. Institucionalna i društvena narav, istodobno hijerarhijska i komunalna struktura i organizacija Crkve trebaju isključivo služiti tome da svijet po njoj što lakše i potpunije upozna i doživi ljubav trojedinoga Boga koja se u punini očitovala i priopćila u Isusovu životu, u njegovoj smrti i uskrsnuću, te svi ljudi uđu u zajedništvo božanskog života. U tom smislu je ona sveopći sakrament spasenja (usp. LG 48).

Kristova zaručnička veza s Crkvom

Ljubav po sebi traži čvrsto, trajno i postojano uporište, usudujemo se reći, stalnu i pouzdanu instituciju. U tom svjetlu govorimo o jedinstvu i narazrješivosti kršćanske ženidbe, odnosno braka, koja proizlazi i temelji se na Kristovoj jedinstvenoj i narazrješivoj zaručničkoj vezi s Crkvom. Ljubav ne bi smijela biti izložena nikakvoj proizvoljnosti i čudljivosti pojedinaca ili pojedinih skupina. Ne može se zadovoljiti privremenošću, kao što ne može postojati uvjetno ili pak živjeti pod ucjenom. Ljubav se ne improvizira i ne živi hirovito, povremeno i privremeno. Ozbiljna, radosna i zrela ljubav koja svoj uzor i mjeru ima u Božjoj ljubavi podrazumijeva uredan, organiziran i stabilan način života.

Ljepota Crkve iz Božje ljubavi

U tome se ujedno sastoji veličina i svetost Crkve. Crkva kao društvena i povijesna institucija svoju ljepotu i bogatstvo dobiva upravo iz otajstva vječne Božje ljubavi koje se u njoj skriva i koje je ona pozvana svijetu objaviti i priopćiti navještanjem Riječi, slavljenjem svetih otajstava i svetim životom, takvim naime životom kakav se navješta u Riječi i slavi u svetim sakramentima, posebno u euharistiji. Sveci su u tom smislu najbolji i u svakoj generaciji najautentičniji dio Crkve, istinski svjedoci njezine izvorne svetosti. Oni su pravi razlog, smisao i opravdanje njezine povijesne i društvene opstojnosti. Njihov proročki život, inventivna, stvaralačka i hrabra ljubav najtvrdja je brana i najučinkovitiji lijek protiv životnog konformizma i učmalosti kojima je izložena Crkva kao povijesna i društvena veličina, slično kao što su i druge svjetovne institucije nemotivirane Duhom u opasnosti da se u strahu od obnove, kvalitativnih pomaka i promijena kompromitiraju i pretvore u svoju suprotnost. ■

Kolosseum des 20. Jahrhunderts

Die vierzigstägige Fastenzeit regt uns in besonderer Weise dazu an, uns selbst zuzuwenden, aber uns auch mit der eigenen Unzulänglichkeit und unseren Versäumnissen auseinanderzusetzen. Die Fastenzeit eröffnet uns immer wieder die Möglichkeit, einen Neubeginn zu wagen; selbst dann, wenn wir Kummer und Leid in uns tragen, oder wenn unser Lebenskreuz schwer zu (er)tragen ist. Gerade in der Fastenzeit sind unsere Gedanken intensiver auf das Kreuz gerichtet als sonst. Wir beten den Kreuzweg und begleiten Jesus auf seinem Leidensweg. Sein Kreuz tragend ist Jesus vorangegangen und wir, unser eigenes Leid und Kreuz tragend, folgen Ihm.

Die christliche Geschichte bietet unendlich viele Beispiele vom geduldischen Tragen des Kreuzes; auch haben unzählige Künstler in ihren literarischen, malerischen und musikalischen Werken die „Torheit des Kreuzes“, wie Apostel Paulus es ausdrücken würde, verewigt. Doch waren nicht nur Schriftsteller, Künstler und Musiker vom Handeln Jesu beeindruckt; viele Christen weltweit bringen immer wieder auf ganz besondere Weise ihre Begeisterung über die erlösende Handlung Jesu zum Ausdruck.

In Litauen, einer der ehemaligen sowjetischen Republiken, die mit ihren 3,5 Millionen Einwohnern und etwa 85 % katholischer Bevölkerung etwas kleiner als Kroatien und seit 1991, wie auch Kroatien, ein eigenständiger Staat ist, gibt es einen Berg der Kreuze unweit der Stadt Šiauliai (deutsch Schaulen). Zu Zeiten der Sowjetunion war Šiauliai von den damaligen Machthabern als „Himmel auf Erden“ bestimmt worden – als eine Stadt ohne Gott und ohne Kirche. Eine ähnliche Rolle war auch den Städten Ploče in Kroatien und Nova Huta/Stadtteil Krakaus in Polen zugeordnet. Doch die Machthaber hatten sich getäuscht und mit Šiauliai auf die falsche Stadt gesetzt, denn an dem Ort nahe Šiauliai, wo der Berg der Kreuze sich befindet, gab es Mitte des 19. Jahrhunderts eine Erscheinung. Zwar gibt es keine schriftliche Überlieferung darüber, aber seither pilgern gläubige Menschen zu diesem Ort und legen dort Kreuze und Ro-

senkränze nieder. Während des Ersten und Zweiten Weltkrieges stieg die Zahl der Pilger stetig an, so dass mit der Zeit aus den Kreuzen ein Hügel erwuchs. Das sowjetische Regime verbot Wallfahrten zu diesem Ort und bestrafte Zuwiderhandlungen mit Folterungen und sogar mit Verbannungen nach Sibirien. Ungeachtet der aufgestellten Wachposten und Verfolgungen pilgerten die Menschen zum Unmut der Sowjets weiterhin zum Berg der Kreuze. Die Militärmachthaber wälzten diesen heiligen Hügel sogar drei Mal mit ihren Planiererraupen nieder,

Der Berg der Kreuze (Kryžų kalnas) bei Šiauliai in Litauen

vernichteten die Kreuze, erweiterten das Flussbett auf der einen Seite des Hügels und auf der anderen Seite brachten sie Draht an und stellten Wachposten auf. Doch die Menschen nahmen selbst das Risiko, das eigene Leben zu verlieren auf sich und ließen sich nicht davon abhalten, weiterhin an diesen Ort zu kommen.

Um den Wallfahrtsort schließlich noch mehr zu entwürdigen, wurden dort Tierkadaver abgelegt. Die Menschen kamen dennoch. Mit Einzug der Demokratie wuchs der Hügel stetig an und heute stehen dort über eine Million von Kreuzen.

So haben der kroatische Bischof Juraj Jezerinac und der Generalvikar, Msgr. Josip Šantić, im September 2008 ein Kreuz mit einem Rosenkranz aus dem Krieg in Kroatien dort niedergelegt. Das Kreuz, das Papst Johannes Paul II. 1993 anlässlich seiner Eucharistiefeier an diesem Wallfahrtsort, den er „Kolosseum des 20. Jahrhunderts“ nannte, als Geschenk übergab, wurde ebenfalls dort aufgestellt. Das Kreuz trägt die Inschrift: „Ich danke dem litauischen Volk für das Zeugnis des Glaubens, das es durch die Ge-

schichte hindurch an diesem Ort abgelegt hat. Johannes Paul II.“ (IKA, 08.09.2008)

In ihrer jüngeren Geschichte sind die Kroaten besonders auf das Kreuz des Fürsten Branimir stolz. Eine Replik dieses Kreuzes wurde 1979 aus Anlass der Jubiläumsfeierlichkeiten zu 13 Jahrhunderten Christentum der Kroaten angefertigt. Damals, im Jahre 879 bekräftigte Papst Johannes VIII. Fürst Branimir als den ersten kroatischen Herrscher und somit begannen die Beziehungen zwischen dem Heiligen Stuhl und dem kroatischen Volk. Das

kroatische, geweihte Kreuz stand als ein besonderes Zeichen im Mittelpunkt des Branimir-Jubiläumsjahres. So haben die kroatischen Bischöfe mit dem damaligen Erzbischof von Zagreb, Franjo Kuharić, an der Spitze und dem Entsandten des Papstes, Kardinal Franjo Šeper, am 2. September 1979 in einer festlichen Eucharistiefeier in Nin bei Zadar das Kreuz gewürdigt. Damit haben sie den Wunsch verbunden, dieses möge in jedem kroatischen katho-

lischen Haus und jeder Familie Einzug halten und dauerhaft an das Jubiläumsprogramm, welches das Motto hatte: „Die kroatische katholische Familie betet täglich und feiert die sonn-tägliche Heilige Messe“ erinnern.

Das geweihte Branimir-Kreuz, die geweihten Kreuze der kroatischen Seefahrer und Fischer, die geweihten Kreuze auf den vielen Kreuzungen kroatenweit, die Kreuze in unseren Häusern und Wohnungen, das Kreuz, welches wir als Anhänger um den Hals tragen; alle diese Kreuze – wie auch die unzähligen auf dem Berg der Kreuze in Litauen – erinnern uns täglich an das Kreuz unseres Herrn Jesus Christus, der dieses – damals römische Symbol für Scham und Verurteilung zum Tode – zu einem Zeichen des Sieges und des neuen Lebens verwandelt hat.

Möge auch unser Blick besonders in den Tagen der Fastenzeit auf das Kreuz von Jesus gerichtet sein und uns daran erinnern, dass auch wir – als Seine Jünger – eingeladen sind, als Menschen der Sünde zu sterben und am neuen Leben in Jesus Christus teilzuhaben. **Pfr. Ivica Komadina, Delegat**

Bernhard Krämer

Nach schwerer Krankheit verstarb am 14. Januar 2012 Ordinariatsrat Bernhard Krämer, Referent für die Gemeinden der Katholiken anderer Muttersprachen und Diözesanbeauftragter für die Polizeiseelsorge im Bistum Mainz.

Bernhard Krämer wurde am 22. November 1949 in Mainz geboren. Er studierte Theologie und Pädagogik in Mainz und Münster. In 1977 wurde er Bildungsreferent im Bischöflichen Jugendamt, 1983 übernahm er den Dienst des Männerseelsorgers, 1985 das Referat für die Gemeinden anderer Muttersprachen und die Diözesanbeauftragung für die Polizeiseelsorge. Er war Mitglied der Mitarbeitervertretung im Bistum Mainz und leitete diesen Ausschuss über viele Jahre. Zudem war er in späterer Folge für die Notfallseelsorge, die Betriebsseelsorge und für andere Seelsorgebereiche im Bistum Mainz zuständig.

Die Beerdigung von Bernhard Krämer fand am 20. Januar 2012 auf dem Waldfriedhof in Mainz/Mombach statt und das anschließende Requiem in der Kath. Pfarrkirche St. Nikolaus in Mainz/Mombach. Die Beerdigungsliturgie und das Requiem leitete Generalvikar Dietmar Giebelmann. Bei der Requiem-Liturgie konzelebrierten unter anderen P. Josip Bebić, Nationaldirektor für die kroatische Aus-

landsseelsorge aus Zagreb und Pfr. Ivica Komadina, Delegat für die Kroatenseelsorge in Deutschland aus Frankfurt.

Bernhard Krämer war ein bescheidener, integrierender und großartiger Mensch. Er war kontaktfreudig, menschenfreudig und menschenfreundlich. In zwischenmenschlichen Beziehungen suchte er stets das Verbindende, was für ihn vordergründig war. In Begegnungen mit Menschen zeichnete Bernhard Krämer seine menschliche Nähe und Offenheit, Empathie und Freundschaft aus. Davon konnten sich auch alle pastoralen Mitarbeiter und Mitarbeiterinnen in den ausländischen Gemeinden überzeugen.

Die Kroaten danken ihm insbesondere für seine Freundschaft, aber auch für seinen Mut. Dutzende Male fuhr er während des Krieges in Kroatien und Bosnien und Herzegowina in die Krisengebiete und überbrachte Hilfsgüter der Diözese Mainz für die kirchlichen Institutionen und für die notleidende Bevölkerung in Kroatien und in Bosnien und Herzegowina. Selbst als es sehr gefährlich war, z. B. als in Samobor die schweren Granaten nur einige hundert Meter von dem Haus, in dem er nächtigte, einschlugen, zeigte Bernhard Krä-

mer Mut und Entschlossenheit. So wollte er auf jeden Fall von Split aus über Livno und Bugojno nach Sarajevo fahren, obwohl bekannt war, dass diese Strecke lebensgefährlich war. Er konnte sich nicht vorstellen, dass jemand ihm etwas Schlimmes antun könnte.

„Warum auch?“, sagte er sich! Wir wissen über Bernhard Krämer auch, dass er sehr gerne an der kroatischen Küste weilte und das Meer und die Sonne liebte. Oftmals saß er auf einer sonnigen Terrasse, trank „Karlovačko Bier“ und diskutierte gerne, ernsthaft und besonnen über kirchliche und gesellschaftliche Themen.

Mit Bernhard Krämer haben wir einen großen Freund verloren. Als Gläubige hoffen wir aber, dass dieser Verlust nur vorübergehend ist und sich diese Freundschaft fortsetzen wird. Denn Jesus versprach, dass es im Hause seines Vaters viele Wohnungen gibt. So möge der himmlische Vater für unseren Freund Bernhard Krämer eine sonnige Wohnung mit einer himmlischen Terrasse mit Ausblick auf das ewige Licht vorhalten. Gott, schenke ihm die ewige Ruhe in deinem Licht und in deiner Liebe. Auf Wiedersehen, lieber Freund!

Mato Valjan, Diakon

BISTUM FULDA

300-jähriges Jubiläum des Fuldaer Domes

Im Sommer 2012 wird der Hohe Dom zu Fulda 300 Jahre alt. Am 14. August 1712 wurde die damalige Stiftskirche (seit der Bis-tumserhebung 1752 Kathedralkirche) auf den Titel Christus des Erlösers (St. Salvator) von Fürstabt Adalbert von Schleifras (reg. 1700-1714) kraft eines päpstlichen Privilegs geweiht. Der deutsche Barockbaumeister Johann Dientzenhofer (1663-1726) hatte sie im Auftrag des Stiftes nach Niederlegung des Vorgängerbaus, der Ratgar-Basilika, in den Jahren 1704 bis 1712 über dem Grab des heiligen Bonifatius errichtet. Das Bistum Fulda begeht das Jubiläum seiner Kathedrale mit einer

Reihe von Veranstaltungen, deren Höhepunkt zwei Festtage am 14. und 15. August sein werden.

Den Auftakt bildet am Abend des 14. August ein Konzert im Dom mit Textbeiträgen von Domdechant Prof. Dr. Werner Kathrein, Generalvikar Prof. Dr. Gerhard Stanke und Dechant Dr. Dagobert Vonderau sowie an der Orgel Domorganist Prof. Hans-Jürgen Kaiser. Am 15. August, dem Hochfest Mariä Himmelfahrt, wird Bischof Dr. Imre Asztrik Várszegi OSB, Erzbischof von Pannonhalma (Ungarn), einem feierlichen Pontifikalamt im Dom vorstehen. Dabei wird die Krönungsmesse

von Franz Liszt zur Aufführung kommen. An das Pontifikalamt schließt sich eine Begegnung im Kreuzgang des Priesterseminars an. Am Abend folgen um 19.45 Uhr ein Pontifikalamt mit Bischof Heinz Josef Algrmissen und die traditionelle Lichterprozession im Schlossgarten. Bereits im März werden die Fastenpredigten im Fuldaer Dom auf das Jubiläum Bezug nehmen. Domdechant Prof. Kathrein wird vom 2. bis 5. Fastensonntag, 4., 11., 18. und 25. März, unter dem Titel „Wie man die Kirche sehen kann“ anhand der allegorischen Figuren neben dem Benediktus- und Sturmialtar über Bilder von Kirche predigen.

[www.bistum-fulda.de/\(bpf\)](http://www.bistum-fulda.de/(bpf))

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT

Stepinac svijetli uzor vjere

U Hrvatskoj katoličkoj župi oca Ante Antića u Frankfurtu, kojom upravljaju franjevci splitske Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, od 10. do 12. veljače održana je trodnevica za Stepinčevo. Voditelj trodnevnice bio je fra Bože Vuleta, gvardijan svetišta Čudotvorne Gospe Snjske. Trodnevica je započela u petak 10. veljače sv. misom u crkvi Sv. Ante. Nakon sv. mise fra Bože je održao prigodno predavanje „Stepinac – kršćanski odgoj u obitelji“. U subotu 11. veljače, na blagdan Gospe Lurdske, na dan bolesnika, u punoj crkvi Sv. Ante u sv. misi se molilo posebno za bolesnike iz te župe, ali i sve druge. Nakon sv. mise fra Bože je održao predavanje „Stepinac – štovatelj Blažene djevice Marije“.

U nedjelju 12. veljače svečano je proslavljen blagdan bl. kardinala Alojzija Stepinca. Svečano euharistijsko slavlje u frankfurtskoj katedrali Sv. Bartolomeja predvodio je i propovijedao o. Vuleta. U koncelebraciji su sudjelovali, uz domaće svećenike, i generalni

U misnom slavlju u katedrali u Frankfurtu sudjelovao je veliki broj vjernika

U crkvi Sv. Ante na blagdan Gospe Lurdske pjevala je skupina djevojaka hrv. kat. zbora mladih koji vodi s. Pavlimira, a uz pratnju na gitari Domagoja Ivoševića. Djevojke pjevaju svake nedjelje u Deutschordenskirche. Svaki novi član je dobrodošao.

Sljeka: fra Ivan Čikara, fra Bože Vuleta, fra Petar Klapež i fra Marko Domazet-Lošo

vizitator Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita dr. Fra Viktor Papež i gvardijan samostana Sv. Gabrijela iz Münchena fra Ante Vuk Buljan. Fra Bože je u propovijedi istaknuo da je Stepinčeva snaga proizlazila iz njegove vjere, a posebno se očitovala u čuvanju jedinstva s Katoličkom

Crkvom. Nudena mu je sloboda u zamjenu za jedinstvo s Crkvom, što je on odlučno odbio i za to platio ne samo slobodom nego i životom. Tako je postao svijetli uzor vjere i ljubavi prema Bogu, Crkvi, narodu i domovini. ■

Na misi za mlade u Deutschordens-crkvi okupi se također veliki broj vjernika

PERSONALNE PROMJENE

HKZ Stuttgart centar

Od 15.

siječnja u Hr-

vatskim katolič-

kim zajednica-

ma Bl. Alojzija

Stepinca i Sv.

Martina u

Stuttgartu kao

pastoralna su-

radnica djeluje

s Ivanka Koluder.

Rođena je u

Jastrebarskom.

Gimnaziju i studij

pedagogije završila je u Zag-

rebu. U Untermarchtalu je ušla u

samostan sestara milosrdnica. U

Stuttgartu je studirala socijalnu pe-

dagogiju. Radila je u domovima i

školama sa socijalno ugroženom

djecom, a potom je djelovala u

dušobrižničkoj službi u zatvoru u

Schwäbisch Gmündu. Od ove je

godine u mirovini te pastoralno

djeluje u hrvatskim zajednica-

ma u Stuttgartu. ■

MÜNCHEN

Proslavljeno Stepinčevo i Dan misije

Svečano misno slavlje u crkvi sv. Mihaela u Münchenu, u nedjelju 12. veljače, predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u koncelebraciji s domaćim svećenicima

istaknuo je kardinal Puljić na kraju propovijedi. Misno slavlje su uljepšali članovi mješovitog misijskog zbora pod ravnanjem s. Nikoline Bilić, diplomirane crkvene glazbenice.

limena glazba iz Geltinga pod vodstvom Günthera Schulera. Prije svečane večere kardinala je pozdravio Ivo Sadrić zahvalivši mu za sve što čini za svoj narod u Bosni i Hercegovini te je pritom obećao svoju pomoć i potporu, kao i daljnju suradnju s HKM u Münchenu. Nakon uzvratene pozdravne riječi kardinal Puljić se osvrnuo na situaciju u Bosni i Hercegovini te je pritom između ostalog istaknuo: „Zahvaljujem domaćinu Ivi Sadriću na gostoprimstvu i njegovoj obitelji, a također i Hrvatskoj katoličkoj misiji koja me pozvala da dođem slaviti Stepinčevo. U ovoj prigodi želim crkvenoj i gradskoj vlasti reći hvala za njihovu otvorenost prema Hrvatima katolicima, bilo iz Bosne i Hercegovine, bilo iz Hrvatske. Do mene su došli lijepi glasovi da postoji otvorenost i suradnja, prihvaćanje, pa kao kardinal želim u ime cijelog naroda kojem služim reći vam hvala na toj suradnji. Također i vama iz diplomatske službe, bilo iz Hrvatske, bilo iz Bosne i Her-

Misno slavlje predvodio je kardinal Vinko Puljić

ma. To je ujedno bio i vrhunac ovogodišnje proslave Stepinčeva u Hrvatskoj katoličkoj misiji (HKM) u Münchenu. Na slavlju se okupilo više od 2000 hrvatskih vjernika iz glavnog bavarskog grada. U koncelebraciji su bili voditelj misije fra Boris Čarić, fra Daniel Stipanović, fra Ante Jojo Marković, dr. fra Ante Akrap, a u asistenciji đakoni Mate Kutleša i Ivica Visković. Slavlje je započelo procesijom u kojoj su nošene relikvije blagopokojnog kardinala i blaženika koje se od 2007. godine čuvaju u ovoj velikoj hrvatskoj iseljeničkoj zajednici. U procesiji su sudjelovali folklorasi iz skupine fra Andrija Kačić Miošić, kao i ministranti sa svećenicima. Voditelj misije o. Čarić je u pozdravnom govoru na početku misnog slavlja zahvalio kardinalu Puljiću na njegovom dolasku i njegovoj spremnosti da zajedno sa iseljenim Hrvatima proslavi zaštitnika misije bl. Alojzija Stepinca. Kardinal Puljić je u svojoj propovijedi istaknuo kako su bl. Stepinca htjeli slomiti, a on je unatoč tome umro kao mučenik, a ne kao slomljeni čovjek. „Stepinac mi je oduvijek bio uzor, a pogotovo mi je bio velika utjeha za vrijeme Domovinskog rata i kušnji koje su zadesile naš narod. Ako budemo imali zdrave obitelji u kojima će se njegovati kršćanske vrijednosti, imat ćemo i zdravi hrvatski narod. I zato smo svi mi pozvani da kao i Stepinac pronademo oslonac u Bogu, neka nam Stepinčevo geslo 'U tebe se Gospodine uzdam' bude snaga kojom ćemo savladavati križeve svakodnevnog života, bilo u u tuđini bilo u domovini“,

Večer ranije, u subotu 11. veljače, svečani prijam za kardinala Vinka Puljića priredio je hrvatski poduzetnik iz Poinga Ivo Sadrić sa suprugom Ružom u svom hotelu „Ponger Hof“ u

Svečanu dobrodošlicu u svom hotelu „Ponger Hof“ u Poingu kardinalu Puljiću priredili su Ivo i Ruža Sadrić

Poingu. Na susretu s kardinalom okupili su se referent za dušobrižništvo u Nadbiskupiji München-Freising prelat Josef Obermaier, hrvatski generalni konzul iz Münchena Vladimir Duvnjak, generalni konzil Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Nikica Džambo, konzul BiH iz Münchena Luka Džolan, gradonačelnik Poinga Albert Hingerl, voditelj HKM u Münchenu fra Boris Čarić, fra Božo Ančić, vlč. Josip Vidić i drugi. Glazbenu dobrodošlicu kardinalu Puljiću pri dolasku u hotel priredili su Klapa HKM München „Croatica“ pod vodstvom Andije Brkića i

cegovine hvala što se držite zajedno s narodom i Crkvom služeći u svojoj diplomatskoj službi. U ovoj prigodi kratko želim prikazati crkveno i političko stanje u Bosni i Hercegovini. Prvo statistike: prije rata 1991. godine u Crkvi smo imali statistiku koliko je katolika u Bosni i Hercegovini bez obzira na onaj popis koji je bio 1991. godine. Bilo nas je oko 820.000 katolika u Bosni i Hercegovini. Devedeset i devet posto katolika su Hrvati. Razumljivo je da je sudbina Hrvata ujedno i sudbina Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini. U naše četiri biskupije,

Svečani koncert duhovnih pjesama izvela je misijska ženska vokalna skupina „Lira“

koliko ih ima u BiH, od 820.000 danas računamo, prema našim popisima na temelji blagoslova obitelji, da imamo oko 440.000 katolika. Sigurno da ima Hrvata nešto malo više, jer svi Hrvati nisu katolici. Također su najlošije prošle Banjalučka biskupija i Sarajevska nadbiskupija. Banjalučka biskupija je imala od 110.000 do 120.000 katolika, a sad jedva da ih ima 40.000. Sarajevska nadbiskupija je imala 528.000, a nas ima svega 200.000“, kazao je kardinal Puljić. „Mi u Vrhbosanskoj nadbiskupiji pokušavamo živjeti kao da je sve normalno. Odmah smo u ratu otvorili katoličke škole. Sad imamo šest centara katoličkih škola. I Banjalučka je biskupija otvorila dva takva centra“, kazao je kardinal Vinko Puljić.

Kardinal Puljić se upisao i u zlatnu knjigu grada Poinga, a tijekom večeri prigodnu riječ kardinalu je uputio

gradonačelnik Poinga Albert Hingerl uz prigodni dar. Prigodnu riječ uputili su i generalni konzul Duvnjak i prelat Obermaier. Kardinal Puljić je svima zahvalio te je sve pozvao na uzvratni susret u Sarajevu.

Svečanim koncertom duhovnih pjesama ženske vokalne skupine Lira pod nazivom „Ususret Stepinčevu“ u kapeli Bl. Alojzija Stepinca u Münchenu otvoreni su u nedjelju 5. veljače Stepinčevi dani. Kapela je bila puna unatoč vrlo hladnom zimskom vremenu u gradu. Fra Ante Jojo Marković vodio je kroz koncert mislima, prozom, tekstovima i isječcima iz blaženikova života. Skladno pjevanje misijske vokalne skupine „Lira“ oduševilo je sve prisutne. Posebna je radost zavlada u dvorani kad su na pozornicu izišli gosti koncerta, članovi dječjeg zbora HKM „Hrvatski slavuji“ i novoosnovana misijska skupina Zbor

mladih uz pratnju instrumentalnog sastava mladih: Tee i Martine Zubak te Ane, Petra, Marine i Josipe Bagarić. Koncert su svojim sudjelovanjem i nastupom obogatile članice folklorne skupine HKM „Fra Andrija Kačić Miošić“, operna umjetnica sopranistica Kristina Šop, pijanistica Marlene Priskić, flautistica Ivana Grubišić i gitarist Boško Marić. Na kraju koncerta vokalnoj skupini „Lira“ i svim sudionicima koncerta kao i voditeljici zborova s. Nikolini Bilić zahvalio je voditelj misije fra Boris Čarić istaknuvši kako se isplati ići Ususret Stepinčevu slijedeći njegovu vjernost i predanje nebeskom Ocu. Svojim pouzdanjem i predanjem Gospodinu bl. Alojziju i nama danas poručuje da samo tako možemo opstati kao narod ovdje izvan svoje Domovine.“

Tradnevna duhovna obnova održana je od 9. do 11. veljače u kapeli Blaženog Alojzija Stepinca koju je predvodio profesor na KBF-u u Splitu dr. fra Ante Akrap.

Stepinčevi dani završit će narednim veseljem 18. veljače u dvorani Postpalast uz nastup svih misijskih skupina i zabavu Kiće Slabinca i Petra Graše. U tijeku Stepinčevih dana relikvije kardinala Stepinca bile su izložene pred oltarom u kapeli Bl. Alojzija Stepinca, a bile su izložene i u nedjelju 12. veljače u crkvi sv. Mihaela.

Andela Drmić/A.P./Nikolina Bilić

KOBLENZ

Svečano za Stepinčevo

U nedjelju 5. veljače u misiji Koblenz bilo je svečano. Toga je dana proslavljeno Stepinčevo i Dan misije. Crkva Sv. Franje bila je prepuna vjernika, koje ni oštra zima nije mogla spriječiti da sudjeluju u misnom slavlju. Slavlje je uvećao misijski zbor pod vodstvom Ive Lesice, a tu je bio i orguljaš Karlo. Svoj udio dali su i misijski tamburaši. Voditelj misije vlč. Stjepan Zdravec u svojoj je propovijedi govorio i o liku i djelu blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je i zaštitnik te misije, koja u tom prijateljskom gradu djeluje uspješno 42 godine. Misa je završila klanjanjem i blagoslovom s Presvetim. Nakon sv. mise slavlje je nastavljeno u crkvenoj dvorani zajedničkim ručkom. Vrijedne domaćice pripremile su domaće specijalitete. Za pjesmu su se pobrinuli misijski tamburaši.

Jakov Vranković

Za nastupa misijskih tamburaša u Koblenzu

AALEN

Proslavljen bl. Alojzije Stepinac – zaštitnik zajednice

Hrvatska katolička zajednica (HKZ) u Aalenu proslavila je u nedjelju 12. veljače svoga zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje u tom je povodu u crkvi sv. Mihaela u Aalenu predvodio sisački biskup mons. Vlado Košić u zajedništvu s voditeljem HKZ Aalen i Heidenheim a.d. Brenz vlč. Vilimom Koretićem, župnikom župe sv. Marije u Sisku vlč. Brankom Koretićem, dekanom grada Aalena dr. Piusom Angstenbergom te uz asistenciju stalnog đakona Ottmara Ackermanna. Oca biskupa, koncelebrante i okupljenu zajednicu pozdravio je na početku misnog slavlja vlč. Vilim Koretić. Potom je pozdravnu riječ u ime zajednice Aalen i Heidenheim a.d. Brenz uputio Željko Dvojković. Djevojčice Tea Jelavić i Petra Šebalji su uz prigodnu recitaciju mons. Košiću predale cvijeće. Mons. Košić je u propovijedi istaknuo kako je bl. Alojzije Stepinac najsvjetliji lik Crkve među Hrvatima. „Naš hrvatski narod diči se mnogim svecima. Imamo četiri sveca i više blaženika i slugu i službenica Božjih, koji su na putu da budu problašeni blaženima ili svetima. Molimo se i za kardinala bl. Alojzija Stepinca da uskoro bude promaknut na najviši stupanj proglašenja, da bude kao svetac uzorom svima u Katoličkoj Crkvi. Naša hrvatska Crkva je mučenička i stoga naš Blaženik predstavlja sve ono mučeništvo kroz povijest, koje su Hrvati morali podnositi braneci krst časni i slobodu zlatnu, boreći se ne samo za svoj opstanak na području na kojem 14 stoljeća žive, nego su tu branili i Europu od prodora s istoka i kršćanstvo od prodora islama“, kazao je dodavši kako dolazi iz Siska kojega je kraj bogat poviješću, posebno podsjetivši na bitku protiv Turaka 1593. „Tada su Turci zaustavljeni, a to je svjedočanstvo hrvatske duhovnosti, koja ima na neki način vojničku borbenost. Oduprijeti se zato jer je neprestano na naš narod neprijatelj podizao svoju silu, a trebalo se boriti za opstanak i svoju vjeru. Mnogi su ratovi vođeni upravo u našem sisačkom kraju. Tu je bilo mnogo žrtava poglavito u Drugom svjetskom ratu. Gotovo su sva sela bila opustošena, a bilo je mnogo ubijenih. I sada u Domovinskom ratu

puno je ljudi stradalo i sve je razoreno. Tu se porušilo sve što je bilo katoličko. Uništeno je na tom području više od 140 sakralnih objekata. Tu se sustavno rušilo sve što je trebalo podsjećati na Hrvate. Bogu hvala, mi smo se obranili i vratili i obnovila se Sisač-

našoj domovini“, istaknuo je mons. Košić dodavši kako je potrebno podnijeti žrtvu za nešto veliko, za svoju domovinu, pravdu u svijetu, za dostojanstvo svakog čovjeka. „Očisti nas od naših nečistoća, Gospodine! Očisti naš narod! Očisti naše narodne vođe,

Na kraju misnog slavlja fotografiranje za uspomenu

ka biskupija, u kojoj 5. i 6. svibnja ove godine očekujemo mlade iz domovine i inozemstva na Susretu hrvatske katoličke mladeži“, kazao je. Ujedno je potaknuo vjernike neka se nadahnjuju na liku bl. Alojzija Stepinca. „Važno je ljubiti domovinu i svoj narod u čemu nam je uzor bl. Alojzije. Naravni je zakon da ljubimo svoju domovinu više nego druge domovine, ali to ne znači da druge ne volimo. I vi ljubite svoju domovinu premda ste u tuđini tako što se okupljate ovdje u Hrvatskoj katoličkoj zajednici bl. Alojzija Stepinca. Imajte na pameti da je on bio veliki domoljub i da se on žrtvovao za svoju domovinu, da je trpio, kao što su trpili i mnogi naši civili nakon Drugoga svjetskog rata“, kazao je mons. Košić podsjetivši da su komunisti dali ubiti više od 600 katoličkih svećenika u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Gotovo polovica svećenika bila je u zatvorima i to mnogi u vrlo teškim uvjetima. Ne možemo ljubiti sustav koji je bezbožan, koji je donio tolika zla našem narodu i koji na žalost u mnogim svojim posljedicama još uvijek traje u

naše političare koji lutaju i vrludaju, koji rade tolike nepravde i koji se ponajaju neodgovorno u odnosu prema svome narodu!“, kazao je mons. Košić na kraju propovijedi.

U prikaznim darovima vjernici u hrvatskim narodnim nošnjama prinijeli kruh, vino, grožđe, hostije, kalež i bistu bl. Alojzija Stepinca. Na kraju je dekan dr. Pius Angstenberg zahvalio Hrvatima na svjedočenju svoje vjere, ali i na suradnji s njemačkim zajednicama, a u ime vjernika iz Aalena darovao je mons. Košiću za socijalne potrebe Sisačke biskupije 1000 eura. U ime Hrvata iz Aalena i Heidenheima također je mons. Košiću za te projekte 1000 eura uručio vlč. Vilim Koretić. Valja istaknuti kako su milodari toga dana, kao i iznos od ručka, na koji su svi pozvani, darovan mons. Košiću za Caritas Sisačke biskupije. Pjevanje vjernika na misnom slavlju na orguljama je pratila učiteljica hrvatske nastave Lana Kralj, a nekoliko su pjesama otpjevala i djeca pod vodstvom Paule Matic.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

NÜRNBERG

Svetac koji se posvetio mladima i djeci

U Nürnbergu je održan prvi dječiji festival duhovnih pjesama „Don Boscoe note 2012.“

Proslava blagdana sv. Ivana Bosca ove godine u Nürnbergu obogaćena je različitim programima. Proslava blagdana započela je turnirom u stolnom tenisu 22. siječnja u misijskoj dvorani. Prvo mjesto u natjecanju osvojio je don Mato Križić dok je u dječijem uzrastu osvojio Gabrijel Šakić. U subotu 28. siječnja u sportskoj dvorani „Kickfabrik“ organiziran je turnir u malom nogometu za djecu i odrasle. Prvo mjestu za odrasle osvojila je ekipa „Folklorashi“ dok je kod djece ekipa „Erlangen“. Pobjednicima su uručene medalje i pehari. U nedjelju 29. siječnja slavljena sv. misa koju je predvodio don Vlado Mandura. On je u propovjedi istaknuo lik don Bosca, sveca koji je bavio odgojem mladih. U današnjem vremenu najveću ulogu u odgoju djece imaju roditelji koji trebaju djeci usaditi vjeru u Krista, kao što je to don Bosco učinio odgajajući napuštene mlade. Nakon mise slijedila je svečana akademija u

dvorani Sv. Ludvika. Program je započeo pjesmom don Boscu koju se izveli najmlađi iz misije – dječiji zbor „don Bosco“. Slijedila je recitacija „don Bosco“ u izvedbi Filipa i Luke Odošić. Kratku crticu iz don Boscova života „Dominik Savio i don Bosco“ izveli su najmlađi članovi dramske sekcije Dominik Odošić i Ivan Mišković. Nakon toga je voditelj misije don Mato Križić sve srdačno pozdravio i zahvalio na velikom odazivu vjernika. Usljedio je šaljivi igrokaz „Slavonska prošnja“ kojeg su izveli članovi dramske sekcije „don Bosco“. Bilo je smjeha, pjesme i šale. Tako da su se mnogi oduševili gledajući igrokaz. Na kraju programa nastupio je misijski folklor i misijski tamburaši koji su otpjevali nekoliko pjesama i otplesali nekoliko plesova. Za sve prisutne priređen je ručak u dvorani.

U utorak 31. siječnja, na sam blagdan sv. Ivana Bosca, u misijskoj dvorani s početkom održan je prvi dječiji

festival duhovnih pjesama pod nazivom „don Boscoe note 2012“. Na festivalu je sudjelovalo 13 izvođača koji su pjevali različite duhovne pjesme. Ovaj festival nije bio natjecateljskog karaktera nego revijalnog. Djeca su pjevala uživo uz glazbenu pratnju festivalskog sastava, te dječijeg zbora. Dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Roditelji su s oduševljenjem pratili nastup svoje djece. Na festivalu se vidjelo da djeca vole pjevati duhovne pjesme i da ima potencijalnih pjevača. Najmlađe sudionice festivala imale su pet godina koje su oduševile publiku. Na početku festivala bio je blagoslov djece i mladih, a sve nazočne blagoslov je podijelio voditelj misije don Mato Križić. Nakon toga sve prisutne i djecu je pozdravio i ohrabrio ravnatelj festivala don Vitomir Zečević. Pjesme su uglavnom bile posvećene Mariji, Isusu, don Boscu itd. Na kraju ravnatelj festivala uručio je svim sudionicima priznanja za sudjelovanje na festivalu. Iza toga je slijedilo zajedničko slavlje sa njihovim roditeljima uz sok, kavu i kolač. Don Mato je podijelio svima prisutnima don Boscovu sliku s molitvom. Bio je to prvi festival. Nadamo se da će se ovaj festival proširiti, tako da na njemu sudjeluju djeca i iz drugih misija koji vole pjevati. Za nadati se da će sljedeće godine biti još više pjesama i dobrih duhovnih skladbi te da će taj festival zaživjeti među hrvatskim iseljenicima, a cilj je organizatora da to postane tradicionalni festival za Hrvate izvan domovine. Ove je bilo jako puno točaka s kojima je proslavljen blagdan sv. Ivana Bosca, a tako će biti i ubuduće. **Vitomir Zečević**

REUTLINGEN

Proslavljen blagdan Sv. Obitelji

Hrvatska katolička zajednica Sv. Obitelji u Reutlingenu proslavila je u nedjelju 22. siječnja svog nebeskog zaštitnika – Sv. Obitelj. U punoj crkvi Sv. Wolfganga misno slavlje predvodio je voditelj zajednice vlč. Ante Kutleša uz koncelebraciju vlč. Ivica Zrno, a pjevao je misijski zbor pod ravnanjem pastoralne suradnice s. Mirjam Laco. U propovjedi je vlč. Kutleša istaknuo kako su mnoge naše obitelji u opasnosti današnjih izazova, pa je potrebna molitva i duboka vjera za njihov za spas, jer je obitelj izvor života i budućnosti. Nakon mise u dvorani pokraj crkve nastavljena je proslava uz bogati domjenak, na kojoj je bio veliki broj vjernika. Nastupio je misijski zbor „Zlatni vezovi“.

Ante Kekez

SARAJEVO

Briga za Crkvu u Bosni i Hercegovini

Biskupi su slavili zajedničku euharistiju u sarajevskoj katedrali

Snimka: www.kobih.net

Članovi Biskupske konferencije BiH i Hrvatske biskupske konferencije održali su svoje XIV. redovno godišnje zajedničko zasjedanje 30. i 31. siječnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Sarajevu. Predsjedali su mons. dr. Franjo Komarica, biskup banjolučki, i mons. dr. Marin Srakić, nadbiskup dakovačko-osječki, a sudjelovali su svi biskupi iz BiH i 19 biskupa iz R. Hrvatske. S osobitom po-

zornošću biskupi su razmotrili Pismo - Poruku od 14. siječnja 2012., koju im je uputio državni tajnik pape Benedikta XVI. kardinal Tarcisio Bertone. Izrazili su zahvalnost za pismo u kojem vide ponovni znak trajne brige Svetog Oca za Crkvu u BiH. Raduje ih da Sveta Stolica prepoznaje zajedničko zasjedanje dviju biskupskih konferencija kao dodatan znak jedinstva Katoličke Crkve u Hrvatskoj i BiH.

Bilo je riječi i o hrvatskoj inozemnoj pastvu. Predsjednik Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu mons. Pero Sudar u svom izvješću upoznao biskupe s radom i nastojanjem Vijeća u koordinaciji hrvatske inozemne pastve. Ravnatelj Ureda za hrvatsku inozemnu pastvu fra Josip Bebić prikazao je stanje u 197 hrvatskih katoličkih misija u svijetu kao i rad Ureda koji od sada svoje sjedište ima u novoj zgradi HBK u Zagrebu. Biskupi izražavaju radost što Hrvati katolici u iseljeništvu, ne samo prve i druge generacije, rado i u velikom broju sudjeluju u liturgijskim, pastoralnim, socijalnim i kulturnim događanjima u hrvatskim katoličkim župama i misijama. Razmotrili su i konkretne poteškoće kao i prijedloge biskupa Sudara i ravnatelja Bebića te prihvatili određene obveze i dali konkretne naputke. Zahvalni su svim pastoralnim djelatnicima u misijama i podupiru njihovo zalaganje.

IKA

IN MEMORIAM

Marija Taslak Knopp

U petak 13. siječnja preminula je praktična vjernica Marija Taslak Knopp. Umrula je mirno u 58. godini života, opremljena svetim sakramentima i okružena svojim najbližima u bolnici u Wiesbadenu. U Hrvatskoj katoličkoj misiji Frankfurt bila je dugogodišnja članica misijskoga folklora, aktivna vjernica, domoljub i dobar čovjek. Marija i Günter Knopp zajedno su podizali šestero djece, a sve u okrilju Marijinih ustrajnih molitava i čvrste vjere u Krista Uskrsloga. Iako je veći dio svoga života provela u Njemačkoj, nikada nije zaboravila svoj rodni kraj, svoju Hrvatsku, materinski jezik i narod kojem je uvijek velikodušno pomagala, osobito u najtežim vremenima.

Posljednji ispraćaj i misu zadušnicu 19. siječnja u crkvi s. Jakova u Eppsteinu, prepunoj rodbine i prijatelja, predvodio je obiteljski prijatelj fra Josip Bebić. Prenosimo nekoliko misli iz fra Josipove propovijedi:

„Dok zahvaljujemo Bogu što nam ju je darovao na ovome svijetu kao majku, ženu, sestru, prijateljicu, molimo našega Spasitelja i Otkupitelja da je ispuni svojim spašenjem, da joj udijeli svjetlo svoga milosrđa i praštanja, da joj daruje vječni mir. Marija je bila draga osoba koja je svoj život i sudbinu gradila na Bogu – ili da se izrazim Kristovim riječima – 'skupljala je za života svoje blago na nebu'. Teolog Romano Guardini ovako to izriče: 'U Bogu je smjestila cilj i mjerilo razmišljanja i djelovanja te plod i konačno obličje svoga postojanja.' Marija može biti uzor svima nama, osobito ostati na ponos svojoj djeci što su imali takvu majku jer se ni u ovom modernom vremenu, kad je sve na neki način 'na burzi', nije predala,

nego je živjela kršćanski, stvarno, ljubila ih punom dušom i bez patetike. Tim nam putem valja ići i tako nositi životne križeve – s Marijinim osmijehom na licu. Nama koji ostajemo neka utjeha bude to što je Marija sad u Božjem naručju bezbrižna i sretna, uspinje se Božjim skalinama, baš kao ona četverogodišnja djevojčica Marija Taslak, koju sam uvijek susretao na putu do škole i gledao je kako skakuće po skalinama pred crkvom sv. Ilije u Metkoviću.”

Ana Poklepović Škrmeta

Hrvatski iseljenički zbornik 2012.

Hrvatski iseljenički zbornik, uredila Vesna Kukavica, Hrvatska matica iseljenika, Zagreb, 2011., 410 str.

Novi broj Hrvatskoga iseljeničkoga zbornika za 2012. donosi 34 samostalna autorska priloga o suvremenim jezičnim i kulturnim tendencijama među raznovrsnim stvarateljima naših korijena, koji djeluju u dvadesetak zemalja svijeta. Priloge su pisali stručnjaci mladega naraštaja sa sveučilišta iz Zagreba, Rijeke, Pečuha, Melbournea i Toronta, te ugledni publicisti pretežito s migratskom pozadinom.

Prilozi su razvrstani u 8 tematskih cjelina: Znaci vremena, Kroatistički obzori, Mostovi, Povjesnica, Baština, Duhovnost, Znanost te Nove knjige. Grada ovogodišnjega sveska, koja opseže 408 stranica, ilustrirana je s 80 fotografija i 6 tabela.

Serijska, stručno-popularna publikacija, kojoj je nakladnik Hrvatska matica iseljenika je u 56 godištu izlaženja – dok njezin nakladnik ulazi u 61 godinu uspješnoga djelovanja izvan domovine. Izrastavši na tradiciji najčitanijih hrvatskih knjiga 19. i 20. stoljeća – ilirskih Danica i preporodnih kalendarskih knjiga, HIZ uobičajeno sadrži priloge raznorodnog sadržaja i različitog stručnog dosega.

Tako u ovome godištu HIZ ima 6 izvornih znanstvenih radova koje prati bibliografija, 19 stručnih članaka i 3 prikaza recentne iseljeničke literature, te 4 priloga iz domovinskog kulturnog života, uz 2 intervjua iz Kanade.

Suvremene su migracije prepoznate kao izazovna, i ekonomska, i kulturna, kategorija – što je vidljivo u Hrvatskome iseljeničkome zborniku od kada ga zadnjih 12 brojeva uređuje Vesna Kukavica. HIZ 2012. podjednako ažurno prati one ljude koji su putovanje odabrali kao stil života, migrante na inozemnim tržištima rada od radnika svih profila do znanstvenika koji odlaze u tehnološki naprednije zemlje, do naraštaja hrvatskih potomaka koji žive na raznim meridijanima od Aljaske do Ognjene zemlje

pa sve do Australije i Novoga Zelanda. Evidentno je da Hrvatski iseljenički zbornik, iz godine u godinu, nastoji prerasti u suvremenu publikaciju namijenjenu heterogenim grupama milijanskoga hrvatskoga iseljeničtva i to na hrvatskome, engleskome i španjolskome jeziku.

Među prilogima izdvajamo studiju Jima Hlavaca (Melbourne) o jezičnoj politici i praksi u višejezičnoj Europi. Osobite vrijednosti je prilog o

lovom Jezične biografije gradišćanskih Hrvata.

Iz povijesti književnosti u dijaspori izdvajaju se prilozi Božidara Petrača o dvostrukome egzilantu pjesniku Viktoru Vidi, uvrštenom nedavno u Stoljeća hrvatske književnosti Matice hrvatske, te izvorni znanstveni rad riječke kroatistice dr. Estele Banov Depope o Kalendarskim knjigama američkih Hrvata – koji otkriva niz nepoznatih činjenica iz hrvatske kulturne povijesti 20. stoljeća u SAD-u.

Lanjska umjetnička donacija iz Austrije zagrebačkoj Modernoj galeriji jedinoga portreta najstarije hrvatske skladateljice Dore Pejačević, koji je naslikao znameniti Maksimilijan Vanka 1917., potaknula je uredništvo za izgled naslovnice u znak zahvale donatoru Theodoru Lumbeu (89), skladateljičinu sinu nastanjenom u Beču.

Poglavlje „Duhovnost“ tradicionalno prati stvaralaštvo Hrvata katolika u inozemstvu te stvaralaštvo hrvatskih misionara diljem planeta. Autor Marin Sopta, povratnik iz Kanade, napisao je u ovogodišnjem Zborniku opsežnu znanstvenu studiju pod naslovom „Katolička Crkva u Kanadi i etničke župe“ iz koje je razvidno kako je najviše hrvatskih župa i misija u Kanadi bilo osamdesetih godina prošloga stoljeća, kada ih je zabilježeno čak dvadeset. Zanimljiv je prilog iz europskog misijskoga života, koji je napi-

sao stalni suradnik i urednik njemačke Žive zajednice dr. Adolf Polegubić pod naslovom „Mediji, Katolička Crkva i globalizacija“. Riječ je o izvještaju s istoimenoga godišnjega pastoralnog skupa hrvatskih misionara iz Zapadne Europe koji je jesenas održan u Katoličkom socijalnom institutu Nadbiskupije Köln u Bad Honnefu kod Bonna. Valja podsjetiti kako su u okviru zadane teme zapažena predavanja održali dr. Danjel Labaš, mons. Ivan Miklenić, dr. Igor Kanižaj i dr. Adolf Polegubić.

Marijana Matković/IKA

Učenju inojezičnoga hrvatskoga Lade Kanajet Šimić, Matičine suautorice prvog Hrvatskoga internetskoga tečaja. Dječju književnost Hrvata u Maderskoj i njezine suvremene tendencije ocjenjuje Stjepan Blažetin. Perspektivnu ekološku pjesnikinju mladega naraštaja iz Montreala Katiu Grubišić, znanu kao priredivačicu jedinstvene bibliografije Croatian Literature in English (Školska knjiga, Zagreb, 2007) opisala je Aparna Sanyal. Iz riznice jezične biografistike, nove lingvističke discipline, inovativan je studija Aleksandre Šćukanec pod nas-

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Smjesecom ožujkom se polako opraštamo od zime. U nadi za ljepšim i toplijim danima, pripremili smo vam nešto zgodno za bolje raspoloženje. Budite nam i dalje u dobrom raspoloženju, a tada se i školske obveze lakše podnose. Zato – nasmiješite se! I mi vas s osmijehom srdačno pozdravljamo.

J. Generalić, ljubica, bakropis

Zanimljiva priča

„Slobodan” dan

Danijel ne voli baš posebno školu, iako ide tek u drugi razred. Nije mu toliko važna, jer ima tako puno važnijih stvari u životu. Igranje, čitanje, sport, televizija – sve je važnije od škole. Najgore od svega su za njega domaće zadaće. I to svaki dan. Zato se ne bi ni toliko trudio da ih brzo završi, nego bi ih pred sobom gurao, nadajući se nekom čudu. Međutim, zadaće ne bi nestale, ostale bi uvijek iste, onako neriješene, samo njega čekajući. Zato je jednog dana vladalo veliko veselje, kad je Danijel došao kući i mami radošno objavio da nema nikakve zadaće. Mama se zajedno s Danijelom obradovala toj vijesti i uživali su „slobodno” vrijeme bez zadaće.

Mama bi inače morala satima sjediti s Danijelom nad zadaćama, jer on ne bi inače to završio do kasne večeri. Zato je i mama bila sretna, a Danijel pogotovo. Igrao se pola dana u svojoj sobi, uzimajući iz ormara svakojake igradke, slagao slagalice, crtao dinosaure, jednostavno – uživao je u tom dobivenom vremenu. Kasnije je zamolio mamu da može gledati crtani film na televiziji. Kad mu je dozvolila, lebdio je u „nebu”. Danijel je bio presretan. Tako bi njegovi dani mogli uvijek izgledati da ne mora pisati zadaću. Ali, znao je da se mora s činjenicom zadaće pomiriti, pa zato nije više razmišljao o tome. Polako se spuštao mrak i vrijeme večere je stiglo. Mama i Danijel su sjedili u kuhinji i razgovarali o tome kako je današnji dan bio tako lijep. U jednom se trenutku nečega sjeti i zamisli, pa upita mamu: „Mama, a što znači 'napamet'?” Mama mu objasni da se napamet uči nešto kao pjesmica ili tablica množenja. I u tom trenutku, kao grom iz vedra neba, Danijel se dosjeti riječi svoje učiteljice. Nije više mogao ni zalagati pojesti, a kamoli se nasmiješiti. Počeo je plakati. Mama ga

iznenađeno pogleda, sumnjajući da se nečega sjetio. „Danijele, nemoj plakati, bolje reci mi, što si zaboravio?”, reče mama. „Gospoda Ivanić nam je dala neku pjesmicu i rekla da je naučimo do sutra napamet”, govorio je uplakano, „i rekla je da će nas ispitati, a ja sad nisam ništa učio.” Mama uzdahnu. „Dobro, to znači da sad moraš učiti, bez obzira što si umoran i što je vrijeme za spavanje. A, zašto mi to nisi odmah rekao, kad si došao kući?” „Zaboravio sam, jer to nije prava domaća zadaća”, tužno promrmlja Danijel. Mama se nasmiješi: „Da, ima raznih vrsta zadaća, to ćeš još vidjeti.

Hajde, sad idemo učiti pjesmicu. Ali, zapamti za ubuduće – sve, ali sve što imate učiti, moraš odmah reći i napraviti, a ne čekati!” Tako su Danijel i mama do kasno u noć učili pjesmicu napamet. Danijel je ponavljao i ponavljao, ali pjesmica se nije dala sasvim upamtiti.

Kasnije, kad je već ležao u krevetu i još zadnji put pokušao napamet ponoviti, uspio je. Umorno se nasmiješi mami: „Mama, hoću li do sutra još znati?” upita sa strahom. „Naravno da ćeš znati, anđeli će ti dok spavaš, pomoći da zapamtiš. Spavaj dobro, zlato”, odgovori mama. I tako je Danijel mirno zaspao. Sljedećega dana, kad je Danijel došao iz škole, bio je sretan. „Mama, mama”, viknuo je uzbuđeno, „anđeli su mi pomogli. Gospoda Ivanić nas danas nije ispitala, zaboravila je i rekla da naučimo pjesmicu do sutra. Ali ja sam zapamtio. Imam samo običnu zadaću iz matematike. Smijem li...?” rekao je Danijel, ali ga mama prekinu i nastavi: „Kad završiš s računanjem i ponoviš najmanje tri puta pjesmicu napamet, onda možemo razgovarati o igranju.” Danijel se uvrijeđeno obrati mami: „Ali ja nisam htio pitati radi igranja, nego smijem li anđele zamoliti zbog matematike!”

Vjerujem u Boga...(II)

Nаша vjera je bila i ostala lijepa i privlačna – do danas. Ona je putokaz u tami, beznađu i dezorijentaciji.

U ovom broju nastavljamo s razmišljanjem Ive Blajica, umirovljenog svećenika biskupije Limburg koji je napisao na njemačkom jeziku knjigu za svoje prijatelje, ali i za svoju dušu pod naslovom „Woran wir Christen glauben. Eine Deutung des Apostolischen Glaubensbekenntnisses“ (U što mi kršćani vjerujemo. Tumačenje Apostolskog vjerovanja).

... rođen od Djevice Marije ...

O Isusovu rođenju od Djevice Marije izvješćuju evanđelisti Luka (1,26; 1,34) i Matej, a navješćuju ga proroci (Iz 7,14). Crkvena tradicija Katoličke i Pravoslavne Crkve vjeruje i čuva do danas tradiciju Marijina djevičanstva. Za Evangeličku Crkvu to nije tako važno, iako i ona priznaje Isusovo rođenje od Djevice Marije. Novovjekovna biblijska kritika je već opreznija, te ovu temu povezuje s poganskim mitovima. Dogmatska formulacija o Mariji kao Bogorodici dogodila se upravo u Efezu u Maloj Aziji, u gradu, koji je ranije bio posvećen Dijani, božici plodnosti. „Ako je Bog postao čovjekom, tada je primjereno, da je izabrao jedinstven put za ulazak u našu povijest“, ističe autor.

... mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan (on je bio raspet „za nas“) ...

Zašto je i kako Isus mučen i ubijen? Muka i smrt su, misli autor, bili neizbježni. Isus je za vrijeme svoga života tri puta izbjegao sigurnu smrt, ali on nije bio dovršio svoje djelo, svoj zadatak, svoje poslanje. Tek nakon što je na križu rekao, „Svršeno je!“ (Mt 26,53), umro je, ali „za nas“, za naše spasenje i otkupljenje. Njegov put bio je put služenja Bogu i čovjeku. To bi trebao biti i naš kršćanski put. Jer, „Bog nas je bez nas stvorio, ali nas bez nas neće otkupiti“ (sv. Augustin).

... sašao nad kraljevstvo smrti (pakao)...

Slika svijeta u Isusovo vrijeme bila je mitološka. U dubinama zemlje naslućivalo se „kraljevstvo smrti“ u koje odlaze mrtvi. To je život u sjeni, bez komunikacije sa živima i međusobno,

bez veze s Bogom (Iz 38,18). Stari zavjet to mjesto naziva „šeol“ a grčka mitologija „had“. Rimljani ga zovu „loca inferna“ (najdublja mjesta), a Martin Luther ga prevodi riječju „pakao“. Zemljopisna predodžba carstva mrtvih je metafora. Biblija nije zemljopisni udžbenik nego posreduje vjeru. Pakao nije mjesto nego stanje. „Tama“ je simbol usamljenosti, izgubljenosti, bezizlaznosti, besmislenosti, udaljenosti ili ostavljenosti od Boga. Utješno je da se sam Božji Sin spušta u taj naš pakao da bi nam bio blizu, da bi nas izveo i pratio u kraljevstvo Božje.

... treći dan uskrsnuo od mrtvih ...

Apostoli nisu očekivali Isusovo uskrsnuće. Oni su kao i većina drugih vjerovali u uskrsnuće na Sudnji dan, kao konačnu potvrdu smrti, odnosno kao stvaranje novoga neba i nove zemlje, te vječni život kao nagradu vjernima. Ta vjera i nije baš utješna, jer je valjalo vrlo dugo čekati do kraja vremena. Oni nisu razumjeli Isusov govor o uskrsnuću od mrtvih (Mk 9,32). S Isusovom smrću na križu oni više nisu imali nikakvu nadu. Ukazanja uskrsloga Krista vratila su ih u život i donijela im novu nadu i novu spoznaju. Oni su shvatili da se s Isusom dogodilo nešto jedinstveno i iznimno, da je on prije Sudnjega dana uskrsnuo od mrtvih. On se nije vratio u bivši ovozemaljski život, nego je ožvijen na novi, nepoznati, zagonetni život s Bogom i u Bogu, s novim preobraženim tijelom. Bog se ti-

me pokazao jačim od smrti. Time Isusov život i njegova smrt dobivaju posebni smisao. Uskrsnuće je temelj kršćanske vjere. Prvi kršćani nisu slavili Veliki petak kao najveći dan Isusove smrti, nego uskrsni dan, nedjelju, kao središnju svetkovinu Crkve, kojom su zamijenili starozavjetnu subotu... Blajic nadalje piše o svjedocima uskrsnuća, o prostoslovljima u uskrsnim izvješćima te o znanstvenim pogledima na fenomen uskrsnuća.

... uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga, Oca svemogućega ...

Nebo nije zemljopisni pojam nego znak Božje veličine i onostranosti. Ono je i znak zajedništva s Bogom. Gotovo sve Isusove usporedbe o kraljevstvu nebeskom hoće reći da je nebo već kod nas, u nama, ali još ne sasvim. Uzašašće na nebo znači Isusov povratak Bogu Ocu i njegovu prijestolju, ali i njegovu trajnu brigu za ljude, jer je i sam bio čovjekom.

... odonud će doći suditi žive i mrtve ...

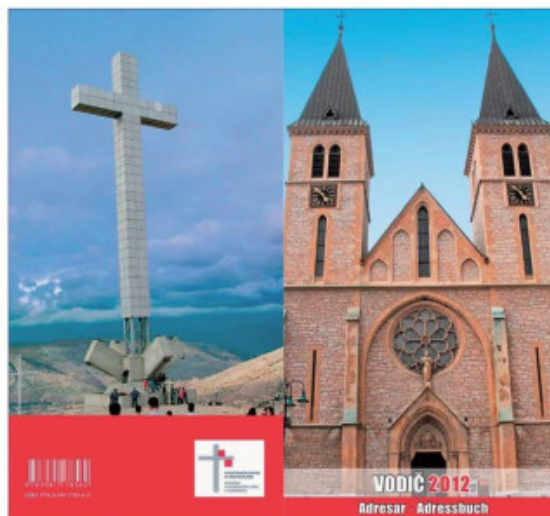
Isus je najavio svoj drugi, ponovni veličanstveni dolazak na zemlju (parusiju) na kraju svijeta i vremena (Mt 16,27; Mk 8,38; Lk 9,29). Cilj toga dolaska je sud živima i mrtvima. Sud je zapravo susret s Bogom, a on je kao sudac onaj koji prvotno pomaže, spašava i oslobađa. On tim sudom želi dovesti red na zemlji. „Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju: smrti više neće biti, ni žalosti niti tuge, niti boli“ (Otkr 21,4). Za one koji su zli ima kazna. Teolozi govore kako su oni svojim nedjelima i svojim životom već sami sebe osudili. Najpoznatiji umjetnički prikaz Sudnjega dana svakako je fascinirajuća ali i zastrašujuća Michelangelova fresko-slika u Sikstinskoj kapeli u Vatikanu. Vrijeme Isusova ponovna dolaska i Sudnjega dana je nepoznanica. Prvi kršćani su mislili da će se to dogoditi vrlo brzo, pa su često molili: „Dodi, Gospodine! – Maranatha (1 Kor 16,22; Otkr 22,20). Valja međutim znati da je vrijeme zemaljska kategorija, da je za Boga „jedan dan kao tisuću godina...“.

(Nastavak na str. 25)

NOVO! NOVO! NOVO!

Vodič za 2012./2013.

U prodaji je novi Vodič za 2012./2013. – adresar hrvatskih katoličkih misija, zajednica i župa i socijalnih ureda u svijetu te drugih ustanova. Predgovor u novom Vodiču je napisao predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu mons.dr. Pero Sudar u kojem ističe: „Hvale je vrijedno što nam Hrvatski dušobrižnički ured u Njemačkoj nudi najnovije izdanje Vodiča! Kako je korisno na jednom mjestu imati imena i adrese ljudi i ustanova koje trebamo! Međutim, Vodič je, zasigurno, više od pukog popisa osoblja i ustanova naše inozemne pastve, njihovih adresa, brojeva telefona i e-pošte. On je, prije svega, izraz i potvrda povezanosti i duhovnog zajedništva naše crkvene dijaspor. Svjesni da je upravo kroz povezanost naših svećenika i vjernika u misijama, župama i zajednicama nastajala i stasala blagoslovljena stvarnost naše inozemne pastve, Vodič treba biti i izraz potrebe i želje da se to zajedništvo očuva i produbi. Sav taj trud oko povezivanja i stvaranja zajedništva nije bio potreban samo u vremenima što su iza nas. Naprotiv! Dok zahvaljujem vlč. Komadini i njegovim suradnicama i suradnicima za trud oko prikupljanja podataka i tiskanja Vodiča, vas, poštovani i dragi svećenici, časne sestre i pastoralni djelatnici potičem da ga prihvatimo i koristimo kao izraz i sredstvo što tješnje povezanosti, suradnje i osjećaja zajedništva među našim misijama i župama. K tome, Vodič donosi i adre-

se važnih državnih i crkvenih ustanova koje nas povezuju s Domovinom. Vodič će, dakle, preko nas izvršiti svoju svrhu, ako se njime budemo služili da bi nas sve više „vodio“ jedne drugima ali i vraćao Domovini. Pratio dobri Bog svojim blagoslovom živote i djelovanje svih djelatnika hrvatske inozemne pastve!”

Narudžbe: Hrvatski dušobrižnički ured, An den Drei Steinen 42d, 60435 Frankfurt a. M.; tel. (069) 9540480; e-mail: delegatur@kroatenseelsorge.de; **cijena:** 6 eura.

NAGRADNA KRIŽALJKA

Blagovijest

Rješenje poslati najkasnije do 27. ožujka

Polupuni- je ime za Blagovijest A i B	Nado- dati, produžiti	Pjeva- čica Lavigne	Vedran Runje	Sok ili rakija od jagoda	Antički naziv Ljubljane	„Škola“	Gluh kao ...	Engleski glazbe- nik, Brian	... kao njivice	Opremi- ti poso- dom	„Satelitske komuni- kacijske tehnolo- gije“	Bijelo- kost	Poljski krevel	Vozilo na tri kotača
A	➤										Osobna zamjenica			
Izraeliski trener Grant						Ognjen Naglić Pepeljast				Hrvatski pisac Slavko Ponikva				
Stjepan Radić			B Zvijeri, por. mačaka											
Pokojni sportski novinar Darko							Format papira	Obuća od šlavljen kože „Litra“						
Talij. glumica „Sveto vino“											Avio kod Olomouca Trenner Osim (sin)			
Vanadij		Somalijska Političar Bahadur Shastri			Glumica Vilenica									
Rijeka u Hrvat- skoj														
Pol- krovlje														
Ulica u Zagrebu														

(Nastavak sa str. 23)

Vjerujem u Boga...(II)

„Duh“, hebrejski „ruah“, grčki „pneuma“, znači zrak, lahor, povjetarac, oluja, vjetar, dah, uzdah... „Svet“ znači „božanski“. Duh Sveti je božanski lahor, oluja, dah... U Bibliji nema definicije Duha Svetoga, nego opisuje što on sve čini. Osobito je važan događaj Duhova (Pedesetnice) i silazak Duha Svetoga na apostole. Crkvena predaja navodi sedam darova Duha Svetoga: mudrost, razum, znanje, savjet, snaga, pobožnost, strah Božji... Na drugom saboru u Carigradu 381. donesena je vjerska istina (dogma) o Duhu Svetom: On je treća božanska osoba odnosno hipostaza jednog jedinog božanskog bića. On je Duh i Oca i Sina (Isusa) ali ipak različan od njih. Otac šalje Riječ (Sina) i Duha (Sv. Duha) u svijet. Oni su oba međusobno i od Oca različiti ali su ipak u zajedništvu i s Bogom Ocem jedno. Zato kršćani vjeruju u jednoga Boga u tri osobe: Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. „To zvuči tajanstveno. Ali ako razmislimo, da je kršćanski Bog sama ljubav, tada ne može drugačije ni biti. Za ljubav je potrebno više osoba. Kršćanski Bog nije usamljen, nego zajednički. I u to zajedništvo on želi uzeti sve, koji mu se otvore.“

... i u svetu Crkvu Katoličku ...

S obzirom na tešku i burnu crkvenu povijest, osobito na njezinu tamnu stranu do danas, s ovim vjerskim iskazom Vjerovanja mnogi suvremenici imaju velike poteškoće. Može li se vjerovati u Ustanovitelja Crkve (Isusa Krista), ali ne i u Crkvu? Riječ „Crkva“ dolazi od grčke riječi „kyriake“, što znači „one koji pripadaju Gospodinu (Isusu)“. Izvorni grčki pojam za Crkvu je „ecclesia“, što označava „one koji su pozvani“ iz svijeta, a imaju zajedništvo s Isusom. Zadaća Crkve je trostruka: slaviti liturgiju (bogoslužje, molitva), navješćivati vjeru (kerygma) i služiti i pomagati drugima (caritas, di-

akonija). Crkva se kao narod Božji, kao „Tijelo Kristovo“ ne smije mijenjati s hijerarhijom, s njezinim zemaljskim upravnim strukturama. Veliko vjerovanje ističe da je Crkva jedna, sveta, katolička (sveobuhvatna, opća, globalna), apostolska.

... općinstvo svetih ...

Vjerovanje je sročeno u ja-obliku i izgovarano je (ispovijedano je) osobno pri krštenju. Ono nije molitva, nije upućeno Bogu, nego ispovijest pred zajednicom. Kršćanska vjera je zajedničarska. Općinstvo svetih je veće od zajednice vjernika na bogoslužju. Ono obuhvaća sve živuće kršćane na svijetu, pa i sve ljude dobre volje i pokojne. Svi oni čine općinstvo svetih.

... oprostjenje grijeha ...

O grijehu se može govoriti samo iz obzora kršćanske vjere. Grijeh je u Bibliji otpad od Boga i vjere. Sretno stanje mijenja se nesretnim: raj zamjenjuje „znoj lica ljudskoga“ na zemlji. Ljudi i danas griješe kada ne želi čuti za Boga, kada ga ne traže i ne produbljuju svoju vjeru. Ljudi i danas griješe kada ne vole bližnje, kada ih tretiraju poput stvari. Ljudi griješe kada zlorabe i uništavaju Božje stvorenje (prirodu). I nakon najtežih grijeha kršćani vjeruju u oprostjenje. Pretpostavka za to je obraćenje, odnosno pokajanje, priznanje i molitva za oprostjenje, te spremnost na zadovoljštinu.

... uskrsnuće tijela ...

Isusovo i naše uskrsnuće su dvije temeljne sastavnice kršćanske vjere. Novi zavjet svjedoči o nadi u uskrsnuće svih ljudi u posljednji dan. Posebno upečatljivo piše o tomu sv. Pavao (1 Kor 15,35). Autor govori o tri stupnja uskrsnuća: 1. stupanj je duhovno uskrsnuće (po obraćenju i krš-

tenju), 2. stupanj je uskrsnuće duše nakon tjelesne smrti, 3. stupanj je uskrsnuće mrtvih na kraju vremena, o Sudnjem danu.

... i život vječni ...

Vječni život je blaženstvo umrlih s Bogom. Kršćanska predaja zove život hodočašćem, svetim putovanjem k svetom cilju. Smrt je kraj hodočašćenja i njome prestaje zemaljsko vrijeme. Kršćanska vjera ne govori puno o životu poslije smrti. To je prilično nepoznato (1 Kor 2, 8). Vječnost znači da svatko dobija zasluženno mjesto, a potom vlada vječni mir. Vječni život je povratak u raj, radost, sreća... To je novo nebo i nova zemlja odnosno ispunjenje i dovršenje svega što je na zemlji ostalo neispunjeno i nedovršeno.

Vječni život znači sudjelovanje u božanskom životu i s Bogom bez dosade i blaženstvo bez kraja, ali nikada ne možemo biti poput Tvorca svijeta... „Iščekivanje vječnosti usređuje te sada i zauvijek“, zadnja je Blajčeva rečenica, iza koje slijedi već spomenuti „amen“.

Nakon čitanja odnosno prikaza ove knjige dobije se novi pristup samom Vjerovanju kao temeljnom stupu kršćanske vjere. Ono se ne valja izgovarati automatski, napamet i bez razmišljanja. Lijepo se sjetiti da je u kršćanskim počecima nakon svakog iskaza bila nužna osobna potvrda riječi „vjerujem“. Tim osobnim i svjesnim ispovijedanjem pridružujemo se naraštajima kršćana u proteklih 2000 tisuće godina - do danas. Naša vjera je bila i ostala lijepa i privlačna - do danas. Ona je putokaz u tami, beznadu i dezorijentaciji. „Da, nekoć ste bili tama, ali ste sada svjetlo u Gospodinu. Živite kao djeca svjetla; plod se svjetla, naime, sastoji u svakoj vrsti dobrote, pravednosti i istine! Odlučite se za ono što je Gospodinu milo! (Ef 5, 9-10).“

T. G.

NAJAVE

Hodočašće hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Lurd

I ove godine veliki broj hrvatskih katoličkih misija i zajednica o svetkovin Uzašašća organizira hodočašće u Gospino svetište Lurd.

Raspored u Lurdu je sljedeći:

17. svibnja – 17.15 sati sv. misa u bazilici sv. Krunice (Basilique N.D. Rosaire); 21 sat procesija sa svijećama.

18. svibnja – 8 sati sv. misa u crkvi Cote Grotte – nasuprot Gospine špilje; 10.30 sati put križa na brdu kalvarije uz svetište; 13.30 do 15 sati ispovijed i sat klanjanja u bazilici sv. Krunice; 21 sat procesija sa svijećama u svetištu
19. svibnja – 6.45 sati sv. misa pred Gospinom špiljom (Grotte)

Lijeva strana

Kaže Mujo Hasi:

- Namjeravao sam otputovati u Englesku, ali sam odustao.
- Zašto? – upita ga Haso.
- Tamo voze lijevom stranom ceste. Probao sam vježbati od Tuzle do Zenice, skoro su me ubili!

Bojler

Žali se Mate Jozi:

- Crk'a mi bojler.
- Kada?
- Ma ne kada, bojler, jesi gluv?!?

Praštanje

Zaustavi policajac svećenika zbog prebrze vožnje, a svećenik ga zamoli da mu oprost.

- Dobro, oprošteno vam je. A za pokoru ćete platiti 300 kuna, odgovori policajac.

Kašnjenje

Zakasnio Ivica u školu i učiteljica ga pita koji je razlog njegovog kašnjenja, a Ivica će na to:

- Učiteljice, Vi ste nas naučili da moramo poštovati prometne znakove.
- Pa da, ali kakve to veze ima?
- Na jednom je pisalo: uspori, škola.

Kila

Vratili se Štef i Jura iz vojske, obojica s kilom. Došli kod doktora, a on će:

- Pa kako ste obojica dobili kilu?
- A Štef će na to:
- General nam je rekel da dignemo tenk v zrak. I mi ga digli.

Bračni razgovori

Kaže prijatelj prijatelju:

- Nisam rekao ni jednu jedinu riječ ženi već tjedan dana!
- Ovaj ga pita:
- A zašto?
- Prvi odgovori:
- Pa nisam je htio prekidati!?!?

Kako izbjeći neželjene navike

Nema ničeg težeg od prekidanja neugodne i dosadne navike koju imate, bilo da je to tik na licu ili nešto što radite na određeni način.

Najbolji način je da prvo pokušate shvatiti postoji li nekakav razlog da radite to što radite ili je to samo dosadna navika.

Ako je samo navika, tada morate koristiti razorno ponašanje te

navike, drugim riječima radite to što radite na drugi način. I tako svaki put kad navika dođe vi je uradite drugačije.

Ovakvim načinom varanja sebe možete slomiti naviku, no nije lako bez obzira koliko mala navika bila jer navike imaju snažan psihološki utjecaj.

www.savjeti-hr.com

Mudre izreke o ljubavi

- Je li ljubav umjetnost? Tada zahtijeva znanje i napor!
Erich Fromm
- Postoje dva suprotstavljena načina kako čovjek može voljeti sebe: nesebično i sebično. Samo prvi način služi samoodržanju, dok je drugi samouništavajući.
- Nije se teško zaljubiti, nego je to teško reći.
Alfred de Musset
- Biti zaljubljen ne znači nužno i voljeti. Biti zaljubljen je određeno stanje; voljeti je čin. Stanje podnosimo, za čin se odlučujemo.
Denis de Rougemont
- Ljubav je staklo koje se lomi ako ga čovjek primi suviše nesigurno ili suviše čvrsto.
Ruska poslovice

Kobasice s roštilja

Za raznolikost vašeg roštilja svakako uvrstite i ono najjednostavnije – kobasice. Marinirajte ih u Vegetinoj marinadi s češnjakom i budite sigurni da će svojim primamljivim mirisima i okusima upotpuniti ponudu na vašem stolu.

Sastojci: Sastojci za 6 osoba: 2 kg svježih kobasica (pečenica), 200 g Vegeta marinada s češnjakom.

Priprema: Kobasice prelijte Vegeta marinadom s češnjakom i ostavite da se mariniraju 30 minuta. Kobasice ocijedite od marinade i ispecite na dobro ugrižanom roštilju. Posluživanje: Poslužite uz pečenu cikoriju na roštilju.

Savjet: Odaberite slabije začinjene i tanje svježije kobasice.

www.vegeta.hr

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

Č	E	T	R	D	E	S	E	T	□	D	A	N	A
O	K	A	M	I	N	A	□	I	T	A	L	I	K
P	O	L	A	R	I	T	E	T	□	R	I	T	A
□	N	I	N	A	□	E	R	E	B	U	S	□	D
N	O	J	□	T	U	N	O	L	O	V	A	C	□
A	M	A	T	I	□	□	□	□	□	□	□	□	□
K	I	N	A	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
O	J	□	T	U	□	□	□	□	□	□	□	□	□
N	A	M	A	Z	□	□	□	□	□	□	□	□	□

Nagrađena: Mirjana Kaloci, Frankfurt a.M.

NAŠE ZAJEDNICE

BERLIN

Hrvati najbolje integrirani

U povodu 5. integracijskog summita koji je se održao 31. siječnja 2012. u uredu kancelarke (Kanzleramt), predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa Njemačke Mijo Marić je zajedno s njemačkom kancelarkom Angela Merkel predstavio „Nacionalni akcijski plan za integraciju“. Na press-konferenciji nazočila je i državna ministrica za integraciju Maria Böhmer, ministrica pokrajine Thüringen Christine Lieberknecht i Ali Toprak. „Nacionalni akcijski plan za integraciju“ sadrži mjere za bolju integraciju osoba sa stranim korijenima u Njemačkoj, i koji se treba provesti u sljedećih 12 mjeseci. Na In-

tegracijski summit (tkz. „Integration-sgipfel“) njemačka kancelarka Angela Merkel poziva predstavnike svih većih migrantskih skupina, te zastupnike svih društvenih skupina u Njemačkoj. Osim kancelarke te za strance nadležne državne ministricu prof. Maria Böhmer, nazočili su i savezni ministri Annette Schavan (obrazovanje), Kristina Schröder (obitelji), Hans-Peter Friedrich (unutarnji poslovi), te nekoliko zastupnika Bundestaga, državnih tajnika, pokrajinskih ministara i gradonačelnika. „Raduje me, da smo kao najvažniji lobistički organ i krovna udruga Hrvata mogli doprinijeti u izradi ovog za njema-

čko društvo vrlo važnog plana. Ujedno je to i dokaz za visok ugled HSKNja i Hrvata uopćenito kao vrijednog i poštenog naroda. Tek je nedavno kancelarka Merkel povodom njezinog dolaska u RH brojne iseljene Hrvate nazvala mostom između Njemačke i Hrvatske,“ istaknuo je Marić. Hrvati spadaju među najbolje integrirane strance u Njemačkoj: imaju najvišu kvotu maturanata, najviši postotak zaposlenosti žena, govore vrlo dobro njemački jezik i imaju najmanju kvotu nezaposlenosti. Ukupno žive u Njemačkoj 15 milijuna osoba sa stranim korijenima.

Tekst i snimka: www.cwc-hsk.de

BAD HOMBURG

Župno pokladno slavlje

Prihod od slavlja u iznosu od 5000 eura namijenjen je gradu mučeniku i heroju Vukovaru.

Hrvatska katolička župa Main-Taunus/Hochtaunus sa sjedištem u Kelkheimu organizirala je u subotu 18. veljače pokladno slavlje u dvorani Bürgerhaus Kirdorf u Bad Homburgu. Sve je na početku pozdravio župnik fra Marinko Vukman istaknuši: „Sve vas srdačno pozdravljam u gradu Bad Homburgu, prijatelju našeg hrvatskog bisera – Dubrovnika. Prije nego započnemo korizmu, vrijeme četrdesetodnevne sabranosti, molitve i razmišljanja, okupili smo se na župnom pokladnom slavlju.“ Fra Marinko je protumačio značenje karnevala te je podsjetio na raznolikost hrvatskih pokladnih običaja. „Svi smo mi doživjeli to vrijeme svatko na svoj način u domovini i inozemstvu. Nikada ne smijemo zaboraviti potrebne. Tako ćemo sav prihod s našeg slavlja darovati našem hrvatskom gradu mučeniku i heroju – Vukovaru.“ Pozdravnu riječ je uputio i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta na Majni Josip Špoljarić koji je sudjelovao sa su-

prugom. Podsjetio je na važnost okupljanja Hrvata u Njemačkoj istaknuvši kako je hrvatska zajednica u ovoj zemlji dobro integrirana. „Posebno mi je drago vidjeti okupljenu djecu. Osim njemačkih vrijednosti, nemojte zaboraviti ni svoje hrvatske vrijednosti.“ U

programu je nastupila odrasla župna folklorna skupina koja je izvela svatove iz Bosanske posavine na pokladni način te s prigodnom točkom tri mažoretkinje iz Bad Homburga. Priredena je i tombola, a prihod od 5000 eura namijenjen je hrvatskom gradu heroju i mučeniku – Vukovaru. Birane su i nagrađene najzanimljivije maske za djecu i za odrasle. U zabavnom programu nastupila je tamburaška skupina iz Đakova „Slavonske lole“.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

U programu je nastupila i odrasla župna folklorna skupina s izvedbom svatova iz Bosanske posavine na pokladni način

Stepinčevo u Njemačkoj

